

Бібліотечка польової пошти

для 44-Дивізії „Галичина“, охоронних відділів її
інших добровільних частин

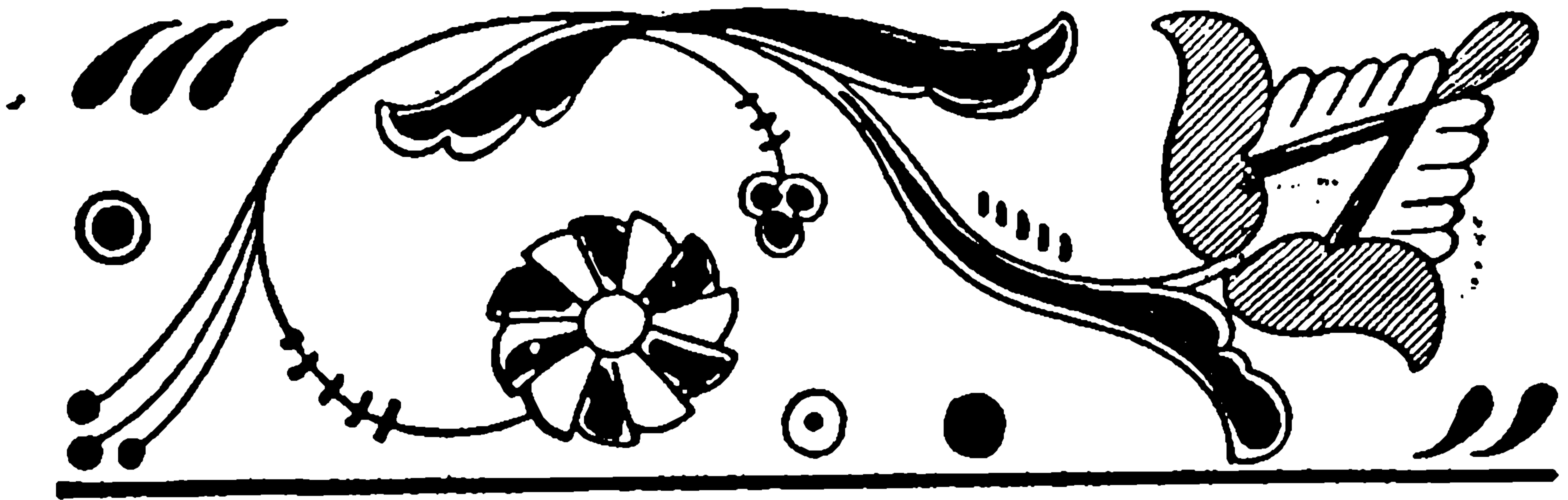
„Лети ж, моя пісне!“

Збірник народних пісень із нотами

1944

Видавництво

Б. Г. Кравців, Берлін-Нідершенгаузен

ОЙ, НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

Moderato

Оя, на го - рі оя, на го - рі

Оя, на го.рі та женці жнуть. оя, на го.рі та женці жнуть.

а по. під го - ро - ю, в - ром - до - ли - но - ю ко. за. ки йдуть.

Гей, до. ли. но. ю. гей, ши - ро - ко - ю ко. за. ки йдуть.

1. Оя, на горі та женці жнуть, (2)

А по під горою,
Яром - долиною
Козаки йдуть
Гей, долиною,
Гей, широкою
Козаки йдуть.

2. Попереду Дорошенко (2)

Веде своє військо,
Військо запорізьке
Хорошенько.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Хорошенько.

3. А позаду Сагайдачний, (2)

Що проміняв жінку
На тютюн та люльку.
Необачний.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний.

4. „Гей, вернися, Сагайдачний, (2)

Візьми свою жінку,
Віддай тютюн - люльку.
Необачний!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний!“

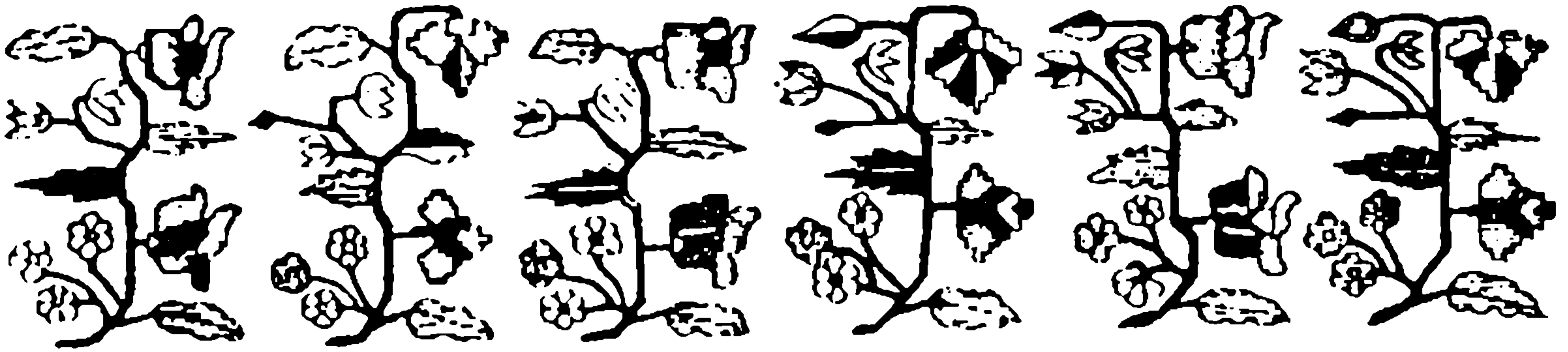
5. „Мені з жінкою не возиться, (2)

А тютюн та люлька
Козаку в дорозі
Знадобиться!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Знадобиться!

6. Гей, хто в лісі, озовися!

Та викрешем вогню,
Та закурим люльку,
Не журися!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Не журися!“

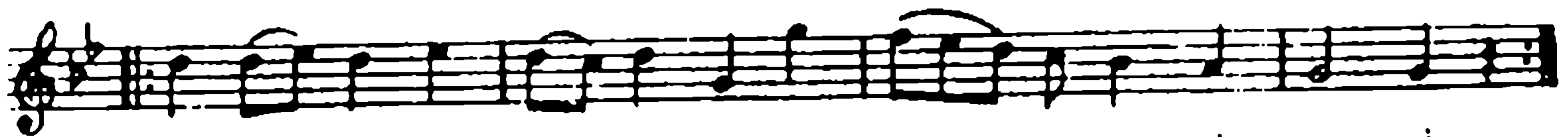

ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ

Moderato

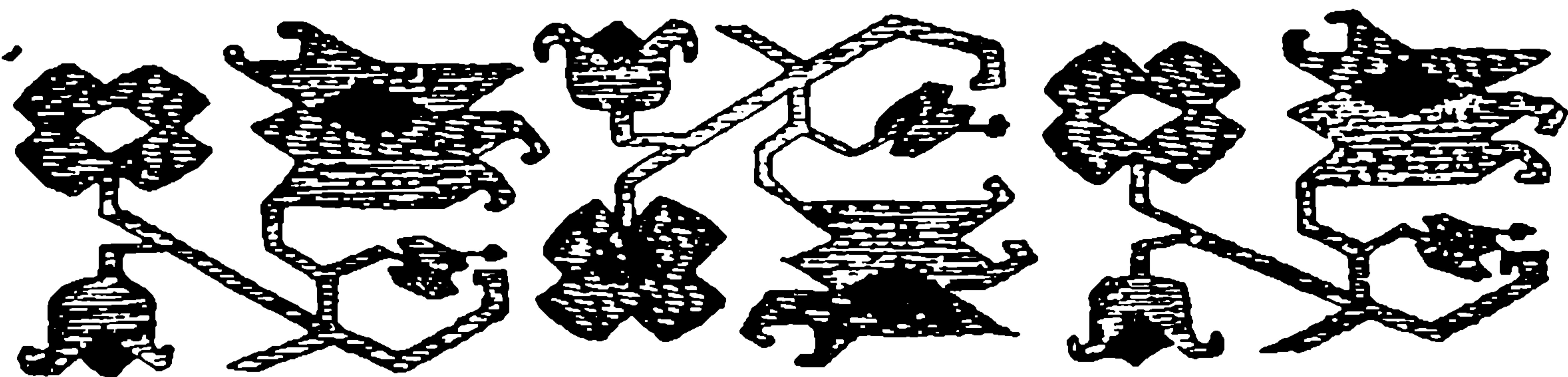
За - сви - ста - ли ко - за - чень - ки в по - хід з по - лу - но - чі. —

за - пла - ка - ла Ма - ру - сень - ка сво - ї яс - ні о - чі.

<p>1 Засвістали козаченьки
В похід з полуночі,—
Заплакала Марусенька } 2
Свої ясні очі</p>	<p>5 „Ой, рад би я, матусенько,
Скоріше вернутися.
Та щось мій кінь вороненький } 2
В воротах спіткнувся</p>
<p>2 Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися,
Та за свого миленького } 2
Богу помолися!</p>	<p>6 Ой, бог знає, коли вернусь.
В яку годину;
Прийми ж мою Марусеньку, } 2
Як рідну дитину!</p>
<p>3 Стоїть місяць над горою,
А сонця немає...
Мати сина в доріженьку } 2
Слізно проважає.</p>	<p>7 „Ой, рада б я Марусеньку
За рідну прийняти,
Та чи буде ж вона мене, } 2
Сину, шанувати?“</p>
<p>4 „Іди, іди, мій синочку,
Та не забаряйся,
За чотири неділеньки } 2
Додому вертайся!“</p>	<p>8 „Ой, не плачте, не журіться,
В тугу не вдавайтесь
Заграв мій кінь вороненький, } 2
Назад сподівайтесь!“</p>

ДУМИ МОЇ

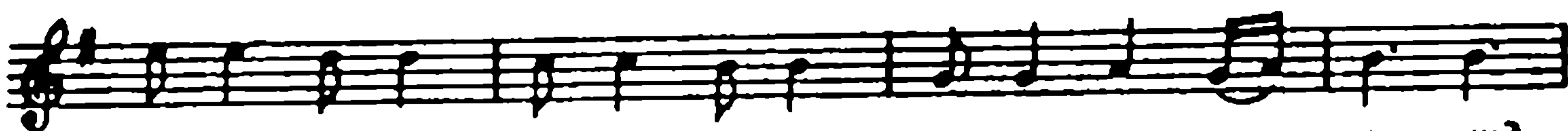
Andantino

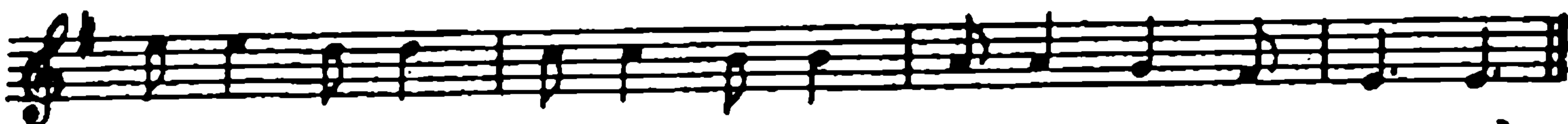
Ду_ми мо_ї. ду_ми мо_ї, ли_хо ме_ні зва_ми!

На_що ста_ли на па_пе_рі сум_ни_ми ря_да_ми?..

Чом вас ві_тер не роз_ві_яв в сте_пу, як пи_ли_ну?

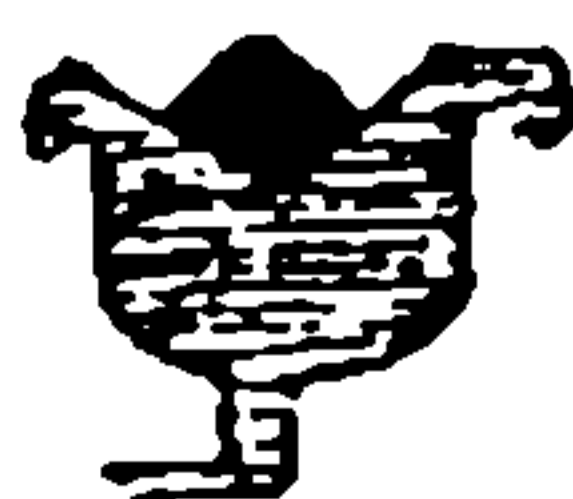

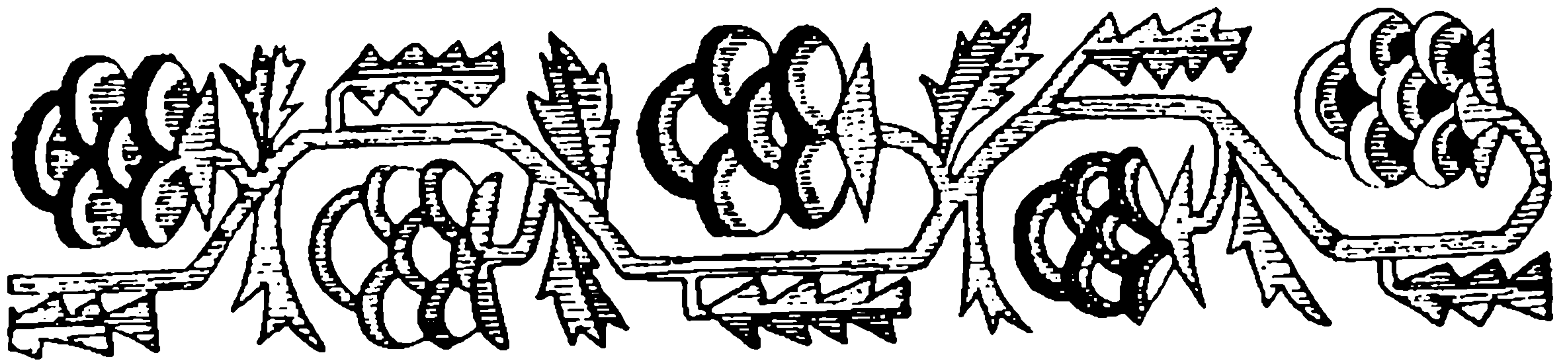
Чом вас ли_хо не при_спа_ло, як сво_ю ди_ти_ну?.

1. Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!
Нащо стали на папері
Сумними рядами?..
Чом вас вітер не розвіяв
В степу, як пилну?
Чом вас лихо не приспало,
Як свою дитину?..

2. Думи мої, думи мої,
Квіти мої, діти!
Виростав вас, доглядав вас,—
Де ж мені вас діти?..
В Україну ідіть, діти,
В нашу Україну,
Полідтинню, сиротами,
А я — тут загину.

3. Там знайдете шире серце
І слово ласкаве,
Там знайдете щиру правду,
А ще, може, й славу...
Привітай же, моя ненько,
Моя Україно,
Моїх діток нерозумних,
Як свою дитину!

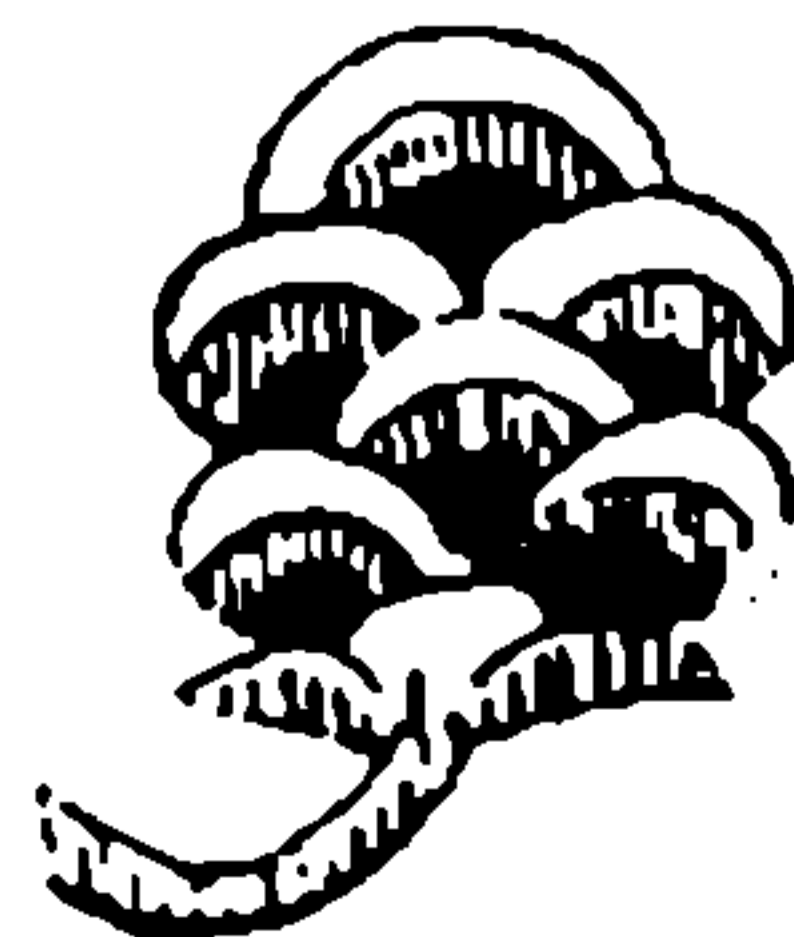
ОЙ, ГУК, МАТИ, ГУК

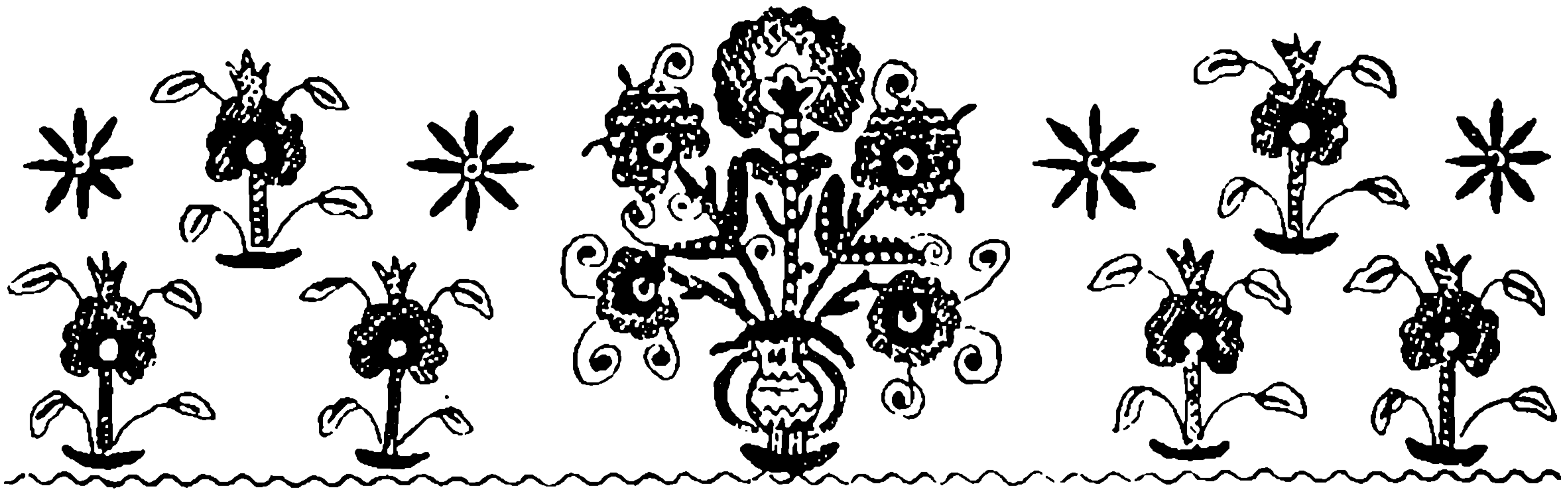
Andante

Ой, гук, ма - ти гук, де бур - ла - ки йдуть.
і ве - се - ла - я та до - рі - жень - ка ку ди во - ни йдуть

1 Ой, гук, мати, гук,
Де бурлаки йдуть.
І веселая
Та доріженька,
Куди вони йдуть } 2	6 Чи не страм тобі
Покидати нас,
І по застумах ¹
Та цього лісу
Блукати без нас? } 2
2. Та куди ж вони йдуть.
Там бори гудуть.
Поперед себе
Та вражих панів } 2
Облавою пруть	7 Глянь, отамане,
Вже світ настає,
Ой, уже ж наше
Та товариство } 2
Коней сідлає!"
3. Зібрались вони
Під рясні дуби,
Та чекаючи
Та й отамана } 2
На раду собі	8 „Нехай сідлають,
Бог помагає,
Та вже щось мою
Та голівоньку } 2
Хміль розбирає
4 Отаман іде,
Як голуб гуде.
А під білою
Та березою } 2
Головку кладе.	9 Ой, помру ж я, помру,
Не зажив слави,
Бо нема мені
Та долі бути } 2
Батьком над вами
5. „Отамане наш,
Не дбаєш за нас,
Ось і, блач, наше
Та товариство. } 2
Як розгардіяш	10 Мою душу вже
Лихо в пекло тне,
Бо маю зраду
Та від милої,— } 2
Дідько серце рве!"

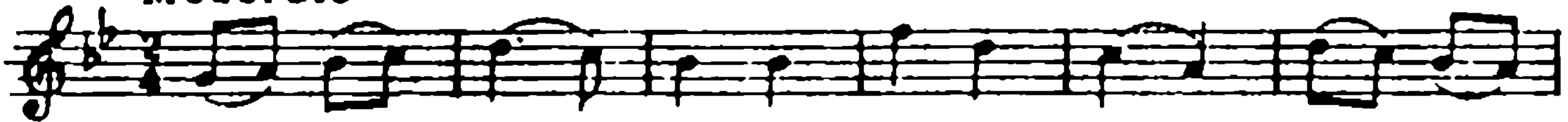
¹ Застум — глушина.

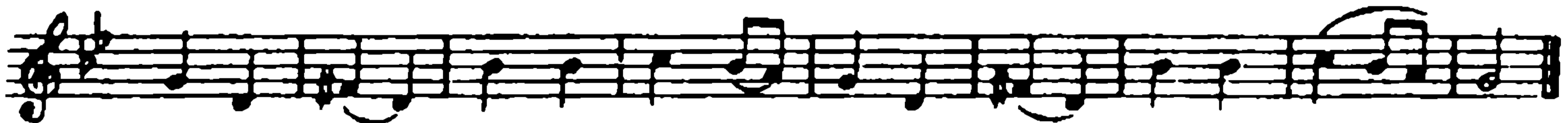

КОЗАКА НЕСУТЬ

Moderato

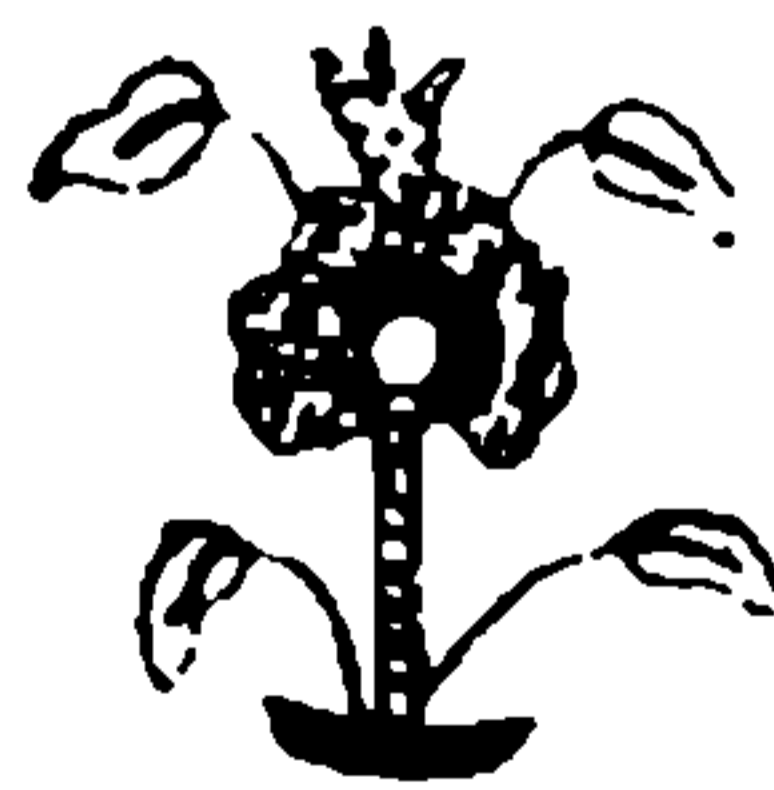

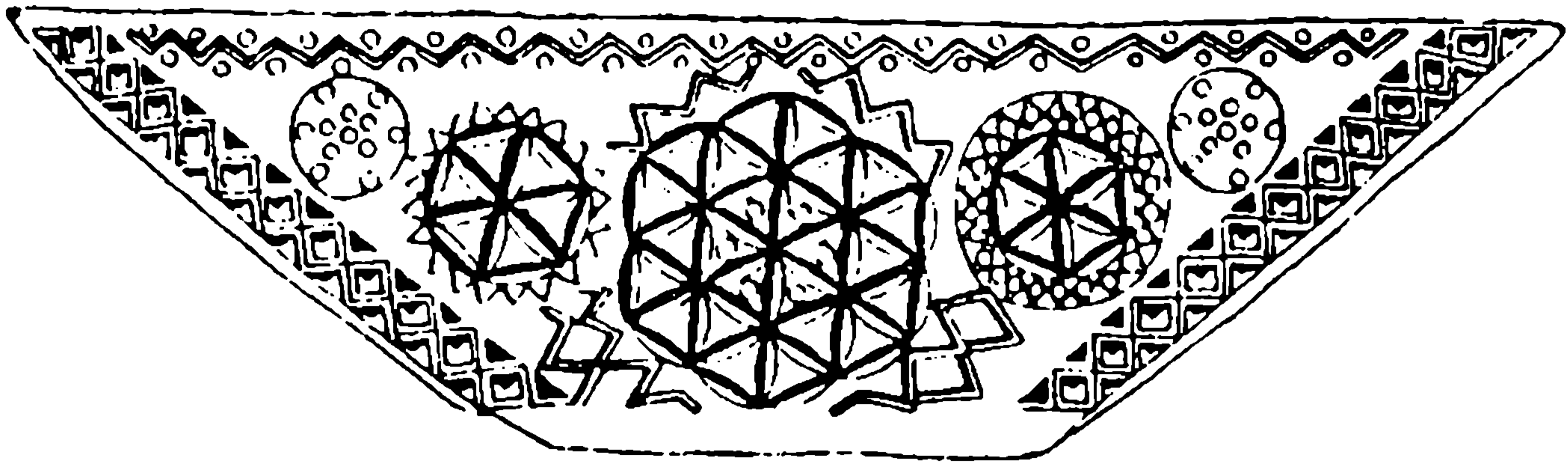
Ко - за - ка не - сунуть і ко - ня ве - дуть.

кінь го - ло - воньку кло - нить, кінь го - ло - воньку кло - нить.

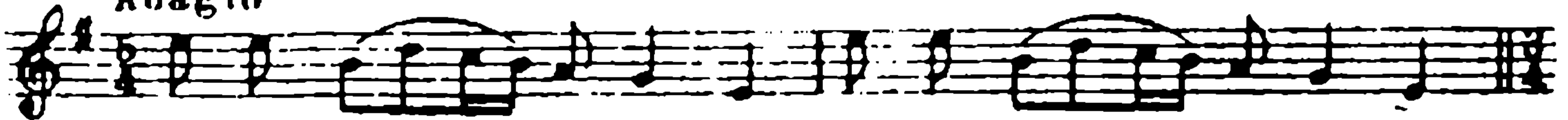
- 1 Козака несуть
І коня ведуть,
Кінь головоньку клонить. (2)
- 2 А за ним, за ним
Його дівчина
Білі рученьки ломить. (2)
3. Ой, ломи, ломи
Білі рученьки
До єдиного пальця! (2)
- 4 А не знайдеш ти,
Та дівчинонько,
Над козака коханця! (2)

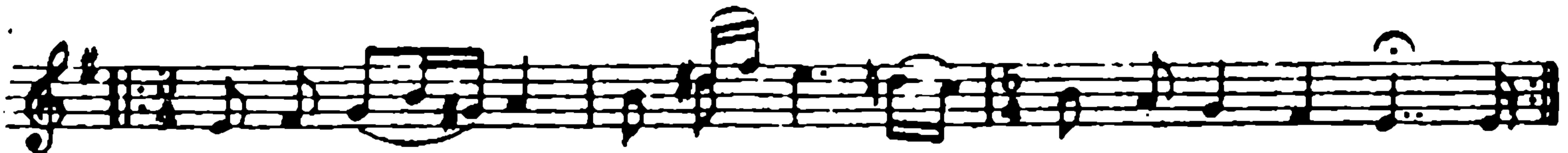

ОЙ, ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ

Adagio

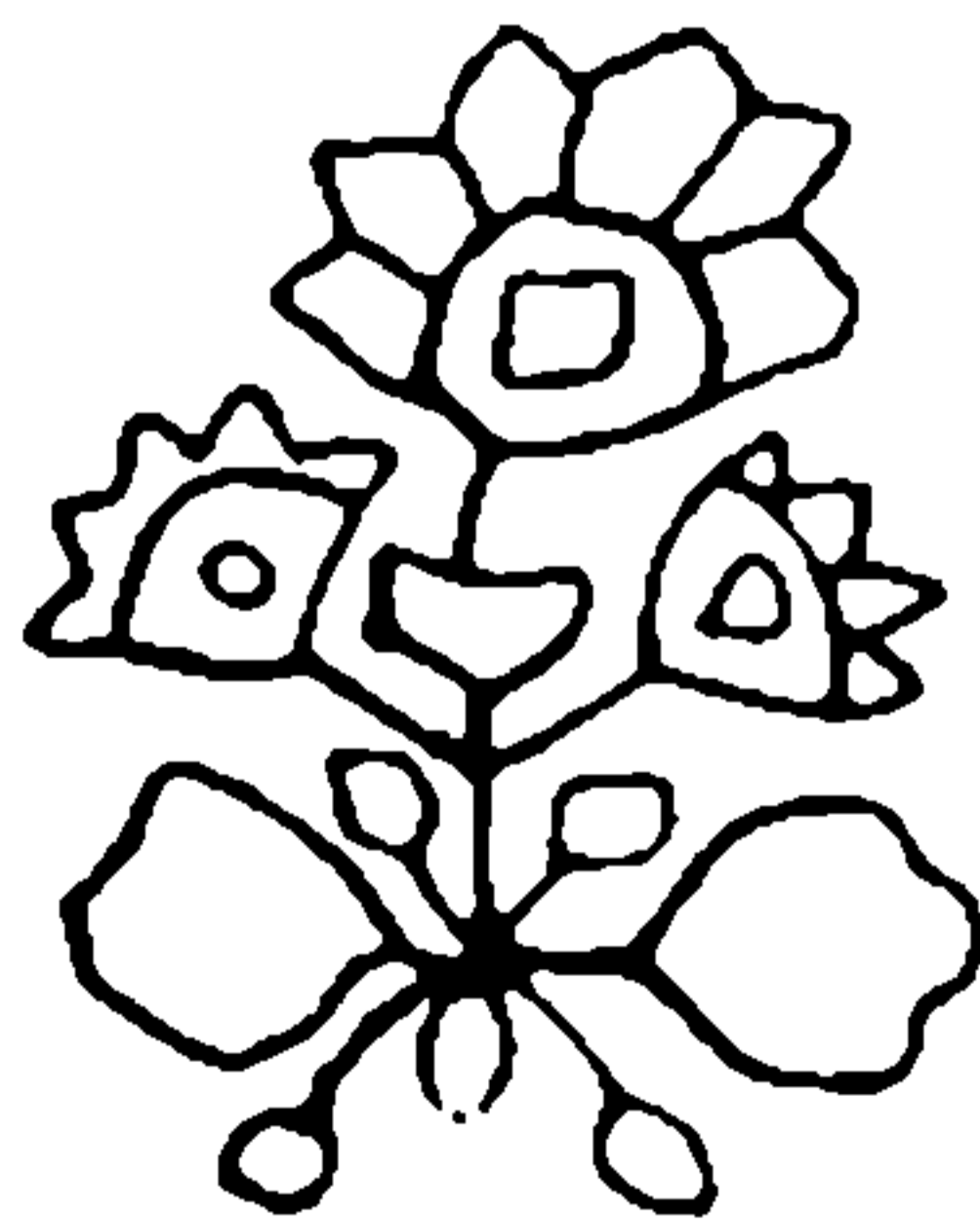

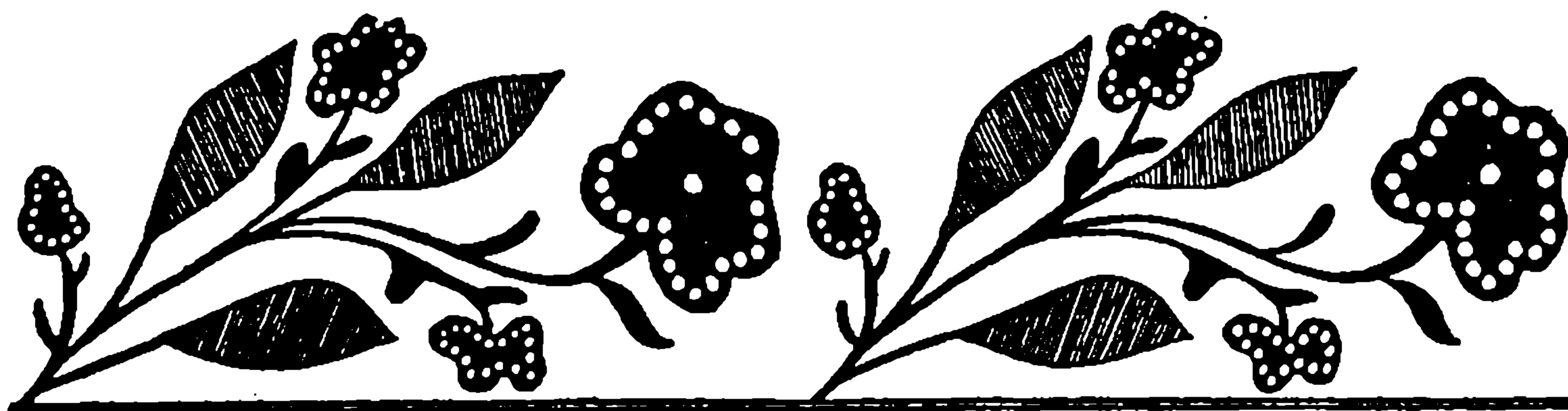
Ой, го . ре тій чай . ці ча . єч . ці не . бо . зі.

що ви . ве . ла ча . є . ня . ток при би . тій до . ро . зі!

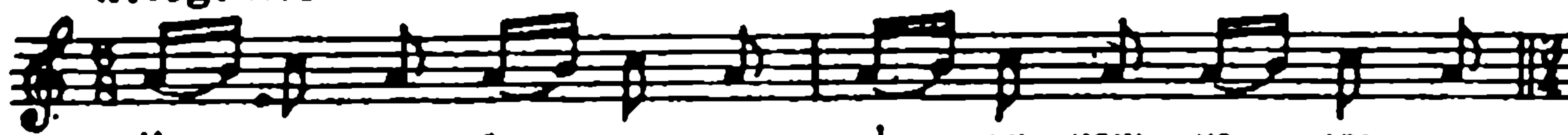
<p>1 Ой, горе тій чайці
Чаєці небозі
Що вивела чаєняток
При битій дорозі! } 2</p> <p>2. Ой, ішли чумаки
Весело співали
І чаєчку іаігнали
Чаєнят забрали } 2</p> <p>3. А чаєчка вється
Об дорогу бється
К сирій землі припадає
Чумаків благає } 2</p> | <p>4 „Ой, ви, чумаченьки,
Ви ще молоденькі,
Верніть моїх чаєняток,
Вони ще маленькі!“ } 2</p> <p>5 „Ой, чаєчко ниша
Неправдонька ваша —
Понарили чаєняток,
Добра була каша!“ } 2</p> <p>6 „Бодай ви, чумаки,
Щастя не діждали,
Що ви моїх дрібних діток
Із гнізда забрали!“ } 2</p> <p>7 Бодай ви, чумаки,
На Дін не сходили,
Що ви моїх дрібних діток
В каші поварили!“ } 2</p> |
|--|--|

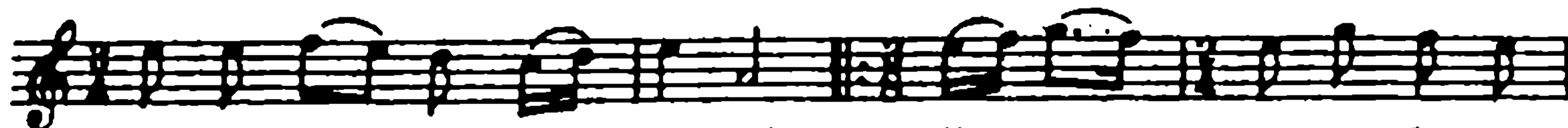

КОЗАК ОДІЖДАЄ, ДІВЧИНОНЬКА ПЛАЧЕ

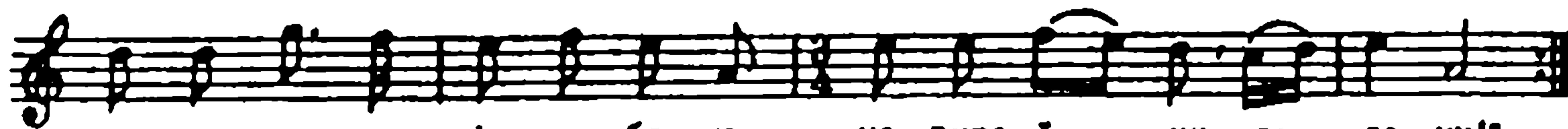
Allegretto

Ко зак од іж джа є, дів чи нонь ка пла че:

Куди і деш, ко за че? Ко за че со бо лю.

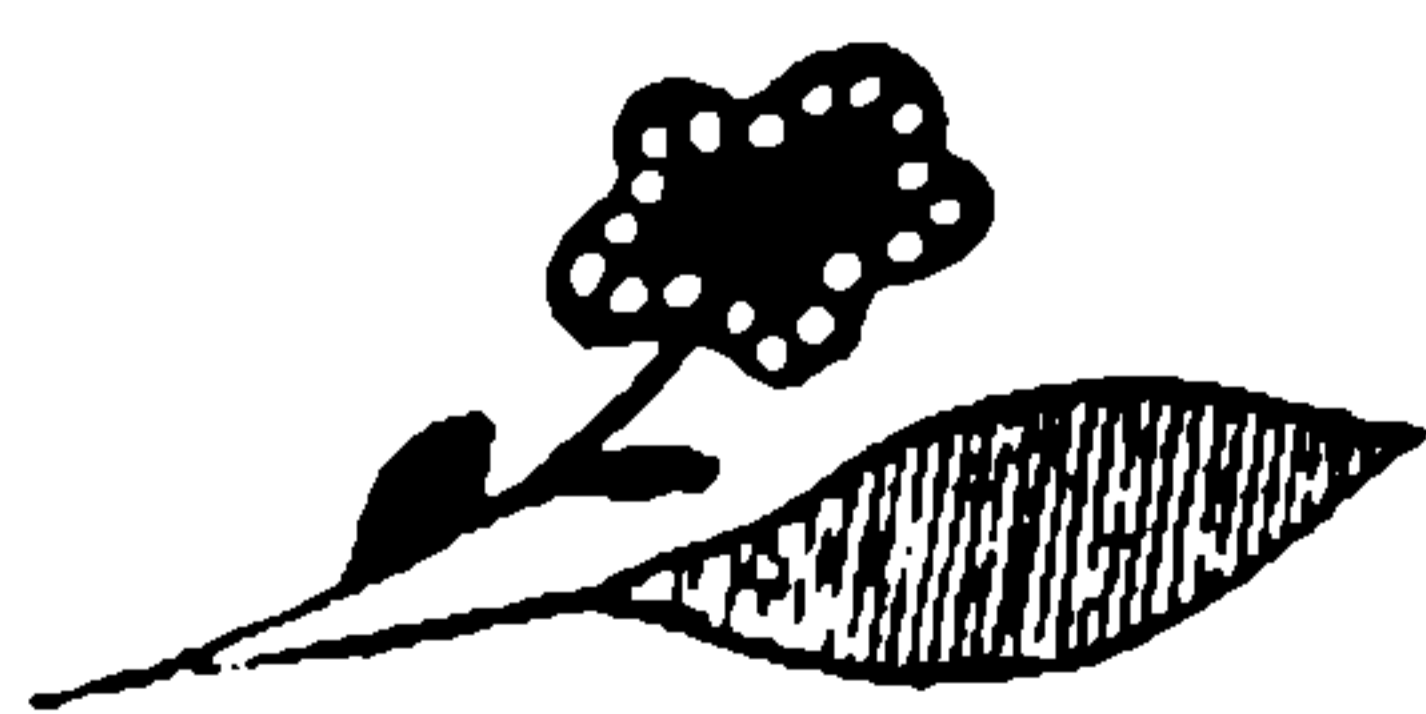
візь ми ме не із со бо ю на вкра і ну да ле ку!

1 Козак одіждає,
Дівчинонька плаче:
„Куди ідеш, козаче?
Козаче-соболію,
Візьми мене із собою
На країну далеку!“ } 2

3. „Дівчинонько мила,
Що ж будеш ти їсти
На країні далекій?“
„Сухарі з водою,
Аби, серце, із тобою
На країні далекій!“ } 2

2 „Дівчинонько мила,
Що ж будеш робити
На країні далекій?“
„Буду хусти прати,
Зеленого жита жати
На країні далекій!“ } 2

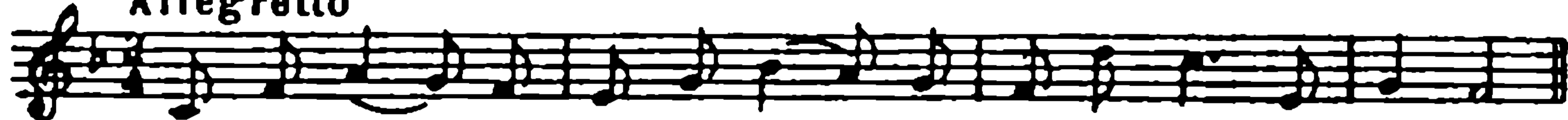
4. „Дівчинонько мила,
Де ж будеш ти спати
На країні далекій?“
„В степу, під вербою.
Аби, серце, із тобою
На країні далекій!“ } 2

ЛУГОМ ІДУ, КОНЯ ВЕДУ

Allegretto

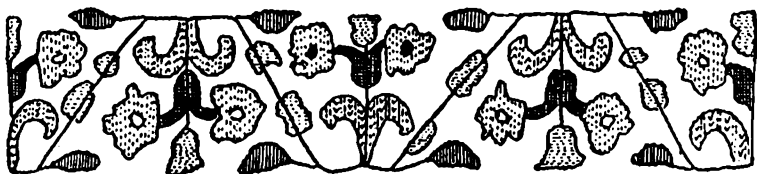
Лу_гом і - ду. ко - ня ве - ду. роз_ви_вай_ся. лу_же!

Сва_тай ме - не. ко. за - чень - ку. люб_лю те - бе ду_же!

1. „Лугом іду, коня веду,
Розвивайся, луже!
Сватай мене, козаченьку,
Люблю тебе дуже! } 2	7. „Ой, коли б ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у млині на камені } 2
Кукіль уродився!“
2. Ой, хоч сватай, хоч не сватай,
Хоч так присилайся,
Щоб та слава не пропала,
Що ти залицявся! } 2	8. Не журися, дівчинонько,
Рута зелененька:
Цей покинув, другий буде,— } 2
Ще ж ти молоденька!
3. „Ой, коли б ти, дівчинонько,
Трошки багатенька,
Взяв би тебе за рученьку,
Повів до батенька! } 2	9. Цей покинув, другий буде,
Другий буде кращий,
А цей буде у болоті } 2
Над чортами старший!
4. „Ой, коли б я, козаченьку,
Була багатенька,
Наплювала б я на тебе } 2
Й на твого батенька!	10. Край битой доріженьки
Яра рута зійшла...
Молодая дівчинонька } 2
Та вже й заміж вийшла
5. Ой, коли б я, козаченьку,
Та й забагатіла,
То я б тебе, ледачого, } 2
Й за харч не схотіла!“	11. А у млині на камені
Кукіль не зіходить...
Козак старий, як собака, } 2
По вулицях ходять
6. „Ой, коли б ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як при битій доріженьці } 2
Яра рута зійшла!“	12. Ой, у млині на камені
Кукіль не вродився...
Старий козак, як собака, } 2
Й досі не женився!

БЕРЕЗА СТОЯЛА

Adagio
SOLO

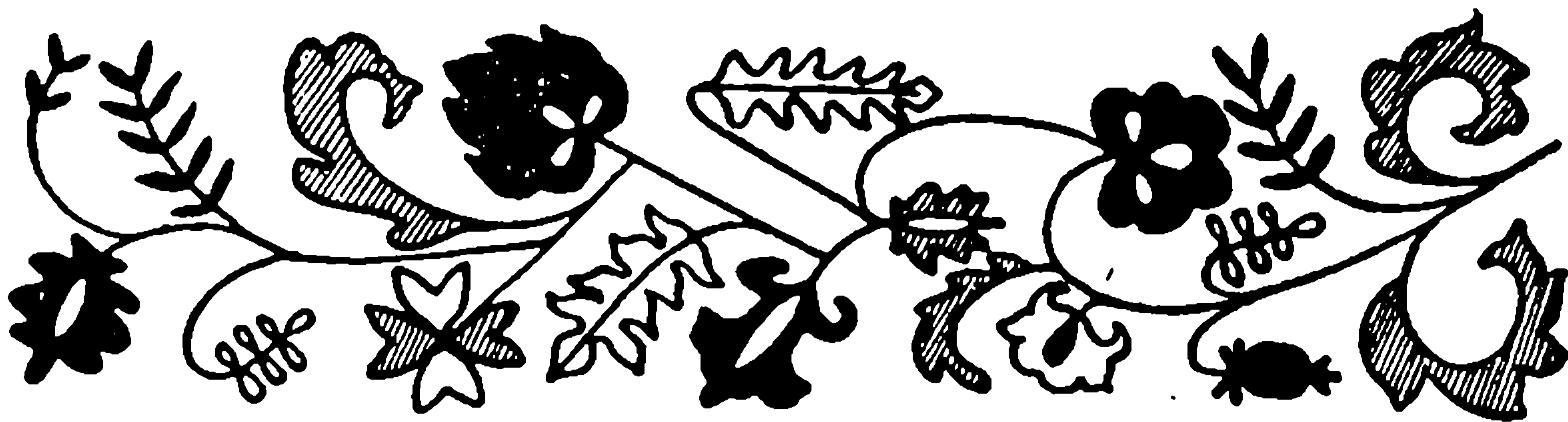
CORO

Бе - ре - за сто - я - - ла, да тон - ка - я, гон - ка - я

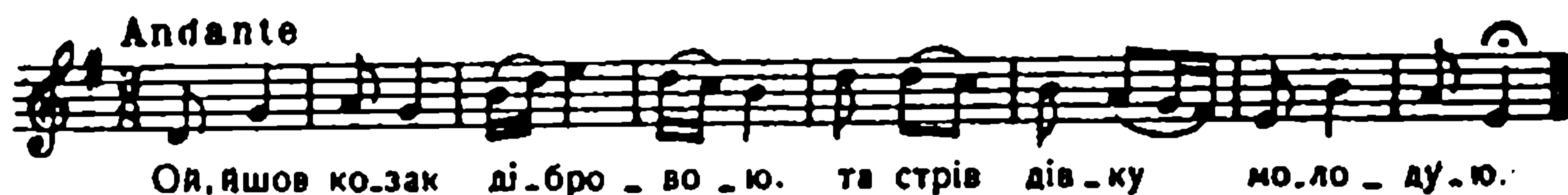
да ви - со - ка сто - я - ла. да ще й ку - че - ря - - ва.

1. Береза стояла,
Да тонкая, гонкая
Да висока стояла,
Да ще й кучерява.	5 Не плач черноброва!..
„Да, ой, як же мені
Да не плакати,—
Самі сльози ллються.
2. Да ще й кучерява ...
Да під тією
Да березою
Дівчина да стояла.	6. Самі сльози ллються...
Да що за мною,
Да молодю,
Два козаки б'ються.
3 Дівчина стояла ...
Да вона стояла,
Да розмовляла,
Плакала, ще й ридала.	7. Два козаки б'ються...
Да не бийтєся,
Да не лайтєся,
Бо я двом вам не буду!
4. Плакала, ридала ...
„Да не плач, дівко,
Да не плач, красна,
Не плач, черноброва!	8. Бо двом же не буду ..
Ой, да одному,
Да чорнявому
Парню молодому!*

ОЙ, ЙШОВ КОЗАК ДІБРОВОЮ

1. Ой, йшов козак дібровою,
Та стрів дівку молодую.
2. „Ой, дівчино, моя Гаю,
Сім загадок загадаю
3. Ой, що в'ється коло древця,
Ой, що росте без кореня?
4. Ой, що світить круту гору,
Ой, що біжить без прогону?
5. Ой, що росте без колосу,
Ой, що плаче без голосу?
6. Ой, що плаче без голосу,
Ой, що січе русу косу?*
7. „То хміль в'ється коло древця,
Камінь росте без кореня.
8. Місяць світить круту гору,
Вода біжить без прогону.
9. Трава росте без колосу,
Роса плаче без голосу
10. Роса плаче без голосу,
Журба січе русу косу!*

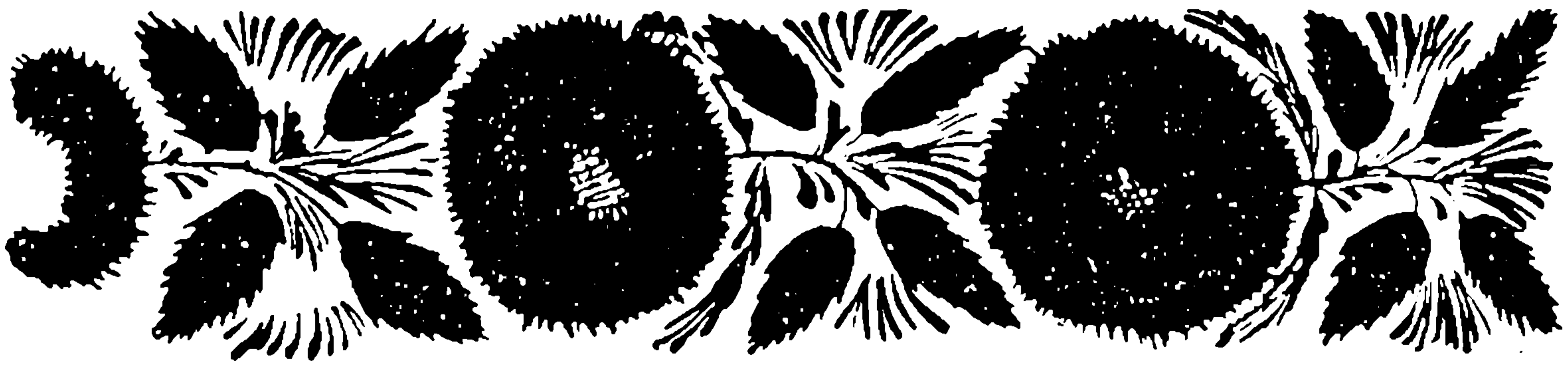
НА ГОРОДІ ВЕРБА РЯСНА

Lento SOLO *DUO* *CORO*

На го-ро-ді вер-ба ряс-на, на го-ро-ді
 вер-ба ряс-на... Там сто-я-ла дів-ка крас-на.

1. На городі верба рясна... (2)
Там стояла дівка красна.	6. А ми в парі ходити будем, (2)
Дружка дружку любить будем!
2. Хорошая та вродлива, (2)
Ї доля нещаслива	7. Та підемо у лісочок (2)
На жовтесенький пісочок.
3. Ї доля нещаслива — (2)
Нема того, що любила.	8. Там сядемо-оддишемо, (2)
Дрібні листи напишемо.
4. Нема його, та я не буде — (2)
Розраjali вражі люди	9. Дрібні листи напишемо (2)
Та до батька одішлемо.
5. Розраjali-розсудили, (2)
Щоб ми в парі не ходили.	10. Нехай батько не турбує, (2)
Нам вінчків не купує!

ІХАВ КОЗАК НА ВІЙНОНЬКУ

Moderato

І хав ко.зак на вія.нонь - ку .Про.шай,про.шай,дів.чи.нонь - ко,
про.шай,ми.лень.ка чор.нс.бри.вень.ка. я йду в чу.жу сто.ро.нонь.ку!

1 Іхав козак на війноньку:
„Прощай, прощай, дівчиннонько,
Прощай, миленька чорнобривенька,
Я йду в чужу сторононьку!

2 Дай же, дівчино, хустину,
Може, я в бою загину,
Темної ночі покриють очі,
Легше в могилі спочину!

3. Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув,
Темної ночі покрили очі,
Вже він в могилі спочинув.

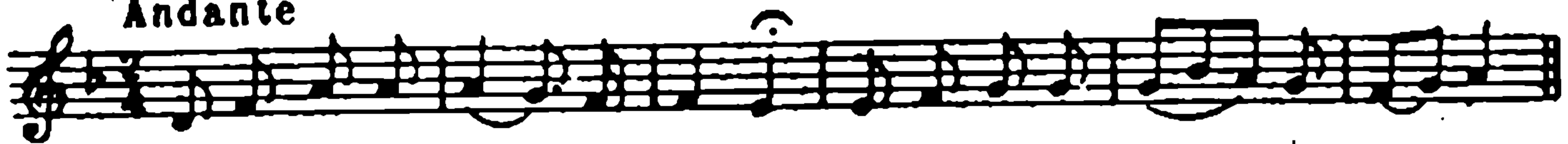
4. А злі люди на силу
Взяли нещасну дівчину,
А серед поля гнеться тополя
Та на козацьку могилу!

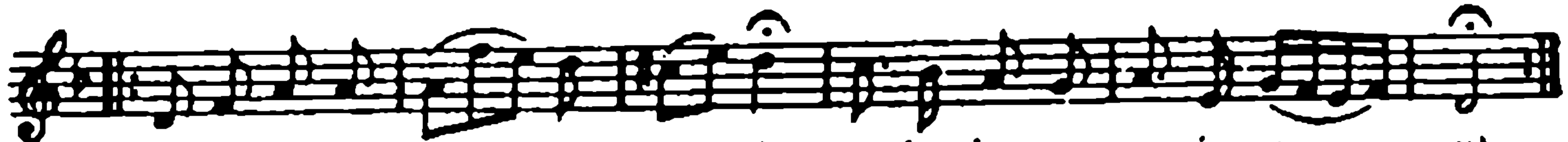

ПОВІЙ, ВІТРЕ, НА ВКРАЇНУ

Andante

По-вія, віт-ре. на Вкра-ї-ну, де по-ки-нув я дів-чи-ну

де по-ки-нув ка-рі о-чі по-вія, віт-ре о-пів-но-чі!

1. Повій, вітре, на Україну,
Де покинув я дівчину,
Де покинув карі очі,
Повій, вітре, опівночі! } 2	5. Чи спить мила, чи збудилась,
Спитай її, з ким любилась,
З ким любилась і кохалась,
І любити присягалась? } 2
2. Між горами там долина,
В тій долині єсть хатина,
В тій хатині дівчинонька,
Дівчинонька-голубонька. } 2	6. Як заб'ється в нія серденько,
Як зітхне вона тяженько,
Як заплачуть карі очі,—
Вертай, вітре, опівночі! } 2
3. Повій, вітре, до схід сонця,
До схід сонця край віконця
Край віконця постіль біла,
Постіль біла, дівка мила. } 2	7. А як мене позабула
І другого пригорнула,
То розвійся край долини,
Не вертайся з України!.. } 2
4. Повій, вітре, тишком-нишком
Над рум'яним, білим личком,
Над тим личком нахилися,
Чи спить мила, подивися! } 2	8. Вітер віє, вітер віє,
Серце в'яне, серце мліє ..
Вітер віє, не вертає,
Серце з жалю замирає... } 2

ОЙ, НЕ ШУМИ, ЛУЖЕ

Andante

Оя не шу - ми лу - же зе - ле - ний бай - ра - че!

Не плач не жу - ри - ся мо - ло - дий ко - за - че!

1 Оя, не шуми, луже
Зелений байраче!
Не плач, не журися,
Молодий козаце! } 2

2 Не сам же я плачу.—
Плачуть карі очі,
Що нема спдкою
Ані вдень, ні вночі. } 2

3. Сусіди близькії —
Вороги тяжкії
Не дають ходити
Дівчину любити } 2

4 Я ж буду ходити
І буду любити,
Ще я до себе візьму —
Буду з нею жити! } 2

5. Оя, умру я, мила...
Як ти будеш жива —
Чи згадаєш, мила,
Де моя могила? } 2

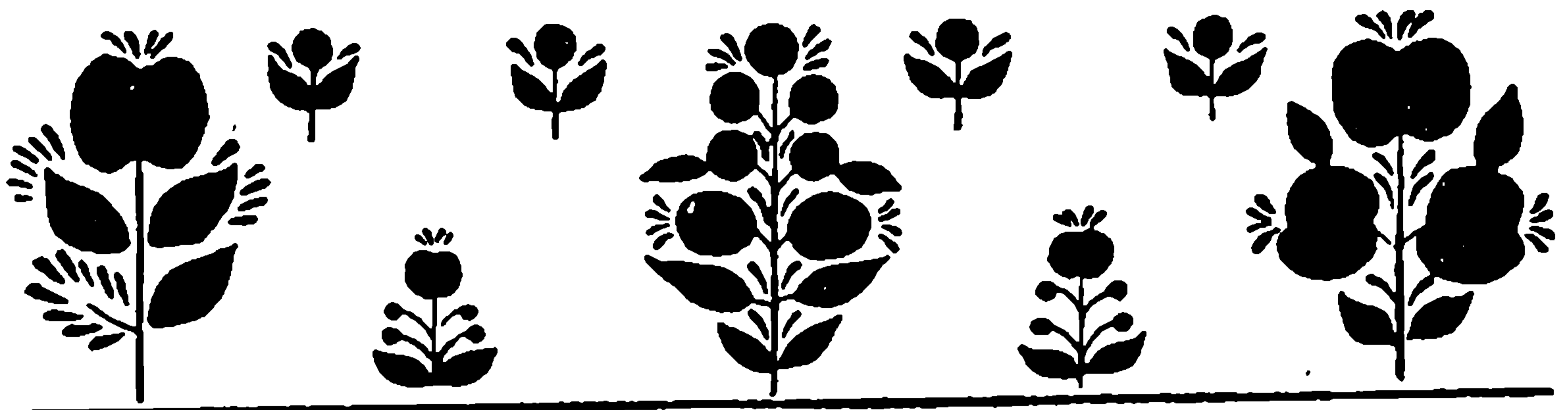
6. А моя могила
Край синього моря,
Де була між нами
Тихая розмова! } 2

7 Зійдеш на могилу,
Та не сумуй дуже —
Спогадають люди,
Що любились дуже! } 2

8. Зійдеш на могилу —
Не труси землю,
Бо сама вважаєш,
Як тяжко під нею! } 2

9. Оя, тим воно тяжко —
Любилися важко,
Тим воно тяженько —
Любились вірненько! } 2

ОЙ, ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ЯСЕН МІСЯЦЮ

Andante

„Ой, зійди зійди. ясен місяцю, як млиновеє коло!..

Ой виydi виydi серце - дівчино, та промов до мене слово!

<p>1 „Ой, зійди, зійди,
Ясен місяцю,
Як млиновеє коло!
Ой, виydi, виydi,
Серце - дівчино,
Та промов до мене слово!“</p>	<p>3. Ой, не бий, мати,
І не лай, мати,
Та не роби каліченьки,
Зав'яжи очі
Темної ночі
Та веди до річеньки!</p>
<p>2 „Ох, і рада б я
Та виходити
І з тобою говорити,
Так судять гудять
Вражії люди,
Хотять же нас розлучити!</p>	<p>4. А як приведеш
Та до річеньки,—
Розв'яжи карі очі:
Нехай гляну я
Та подивлюся,
З світом білим попрощаюся!</p>
5. Ой, світе ясний,
Світе прекрасний,
Як на тобі тяжко жити,
Ой, іще тяжче
Молодесенькій,
Не нажившись, умирати!“

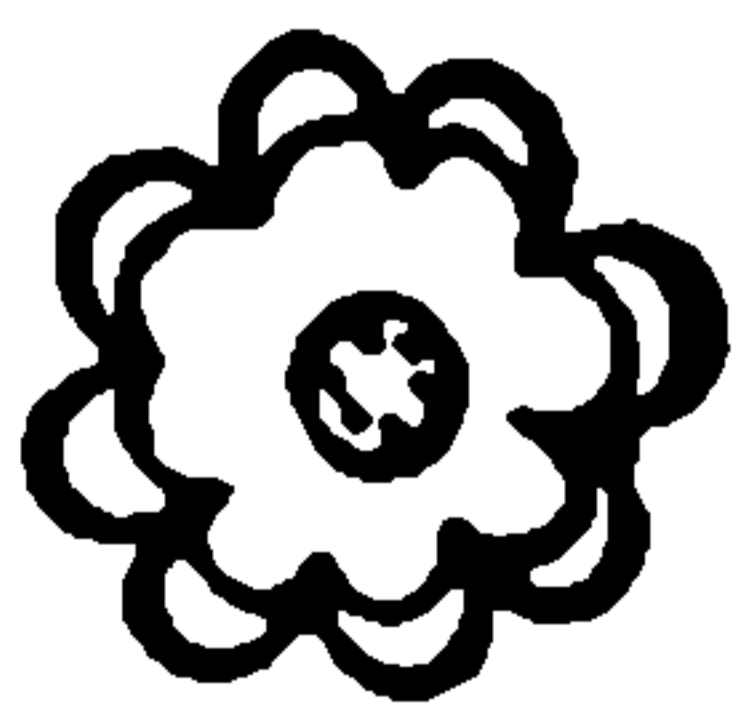
БРАЛА ДІВКА ЛЬОН ДРІБНЕНЬКИЙ

Andante
SOLO

CORO

Бра - ла дів - ка льон' дріб - нень - кий. бра - ла. бра - ла.
тон - ко ви - сте - ля - ла. всю до - ли - ну схо - ди - ла

1. Брала дівка льон дрібненький,
Брала, брала, тонко вистеляла,
Всю долину сходила.
2. Всю долину сходила...
Та й не знайшла парня молодого,
Которого любила.
3. Которого любила...
Полюбила парня молодого,—
У солдати забрали
4. У солдатики забрали...
Та й погнали того козаченька
Все битими шляхами
5. Все битими шляхами...
За ним, за ним його товариші
Вороними конями.
6. Вороними конями...
Вийшла дівка за нові ворота,
Вмивається сльозами.
7. Вмивається сльозами...
„Не плач, не плач, молода дівчино,
Не журися за мною!
8. Не журися за мною...
Не будь мені тобі чоловіком,
А ти мені жоною!
9. А ти мені жоною...
Та будь мені тобі рідним братом,
А ти мені сестрою!”

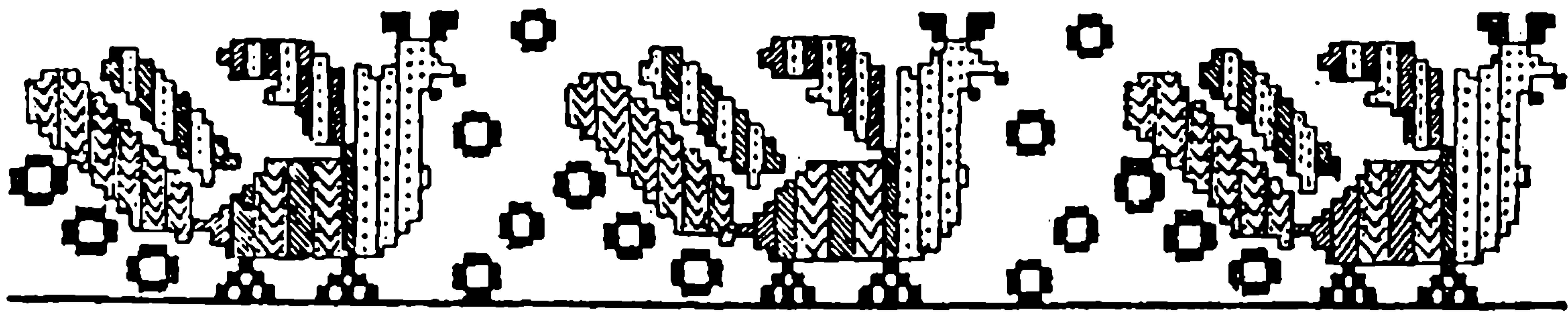
ОЙ, НА ГОРУ КОЗАК ВОДУ НОСИТЬ

Moderato

Оя, на го - ру ко - зак во - ду но - сить. дів - чи - нонь - ка
 ко - за - чень - ка про - сить: „Ко - за - чень - ку. мій со - бо - лю.
 візь - ми ме - не із со - бо - ю, по - ман - дру - ю я з то - бо - ю!“

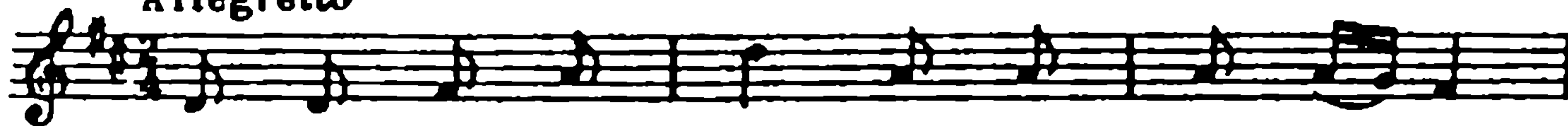
1. Ой, на гору козак воду носить,
Дівчинонька козаченька просить:
„Козаченьку, мій собою,
Візьми мене із собою,
Помандрую я з тобою!“
2. А мій милий та й на гору на круту,
А я його оченьками проведу,
Оченьками каренькими,
Брівоньками рівненькими,
Слізоньками дрібненькими
3. Не сама ж я по садочку ходила,
Козаченька за рученьку водила,
Цілувала - милувала,
До серденька пригортала, —
Я ж думала, що він буде мій!
4. „Козаченьку, ти сухотонько моя,
Кажуть люди, що не буду я твоя!
Кажуть люди, сама бачу,
Не раз, не два на день плачу:
Я ж думала, що ти будеш мій!“

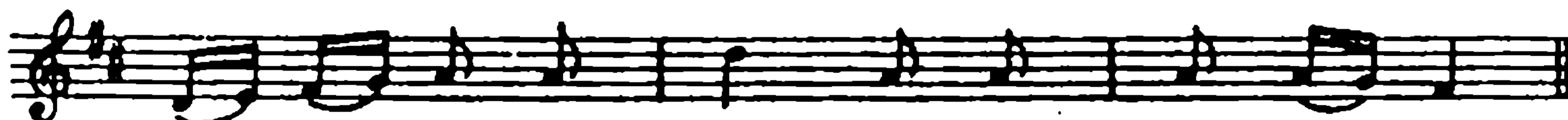

ДОБРИВЕЧІР, ДІВЧИНО

Allegretto

Доб - ри - ве - чір. дів - чи - но. ку - ди йдеш?

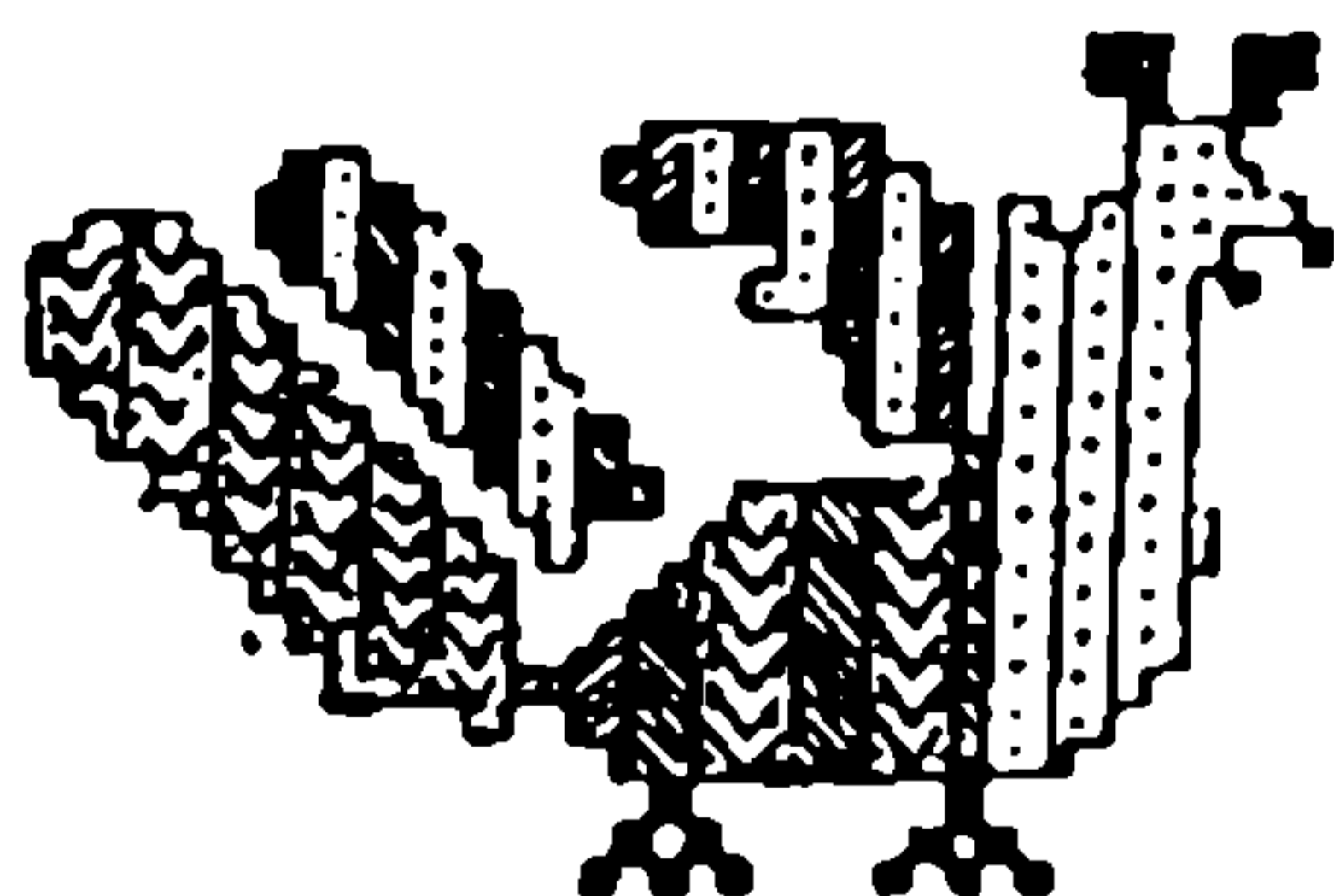

Доб - ри - ве - чір. дів - чи - но. ку - ди йдеш?

Ска - жи ме - ні прав - донь - ку. де жи - веш!

1. „Добривечір, дівчино, куди йдеш? (2)
Скажи мені правдоньку, де живеш! (2)
2. „Чи то ж би я розуму не мала, (2)
Щоб я тобі правдоньку сказала? (2)
3. „Добривечір, дівчино, чия ти? (2)
Чи вийдеш ти на вулицю гуляти? (2)
4. „Не питайся, козаченьку, чия я, (2)
Як вийдеш ти на вулицю, вийду й я! (2)
5. „Дівчинонько - серденько, куди йдеш? (2)
Скажи мені правдоньку, де живеш! (2)
6. „Отам моя хатонька край води, (2)
З високого дерева, з лободи. (2)
7. Я ж до хати сімечки приплету (2)
З високого дерева, з черету! (2)
8. „Тепер же я догадався, чия ти! (2)
Пустити ж мене, серденько, до хати! (2)
9. „Шкода тее, голубе, затівать, (2)
Бо ти будеш ніченьку ночувать! (2)
10. „Та я ж тебе, серденько, не звезду, (2)
Пожартую трішечки та й піду! (2)
11. Жартувала дівчина до зорі, (2)
Поки стало виднесенько надворі. (2)
12. „Оя, устай, козаченьку, та тікай, (2)
Та на мене славоцьки не пускай! (2)

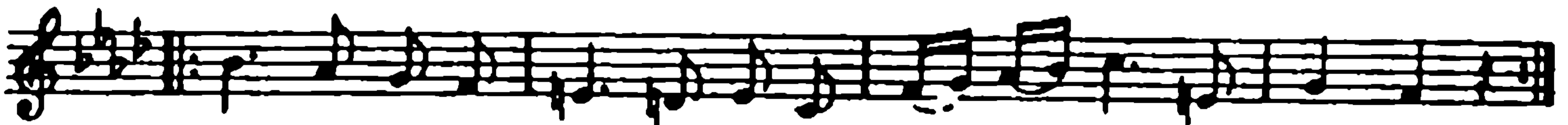

ВІЮТЬ ВІТРИ, ВІЮТЬ БУЙНІ

Andante

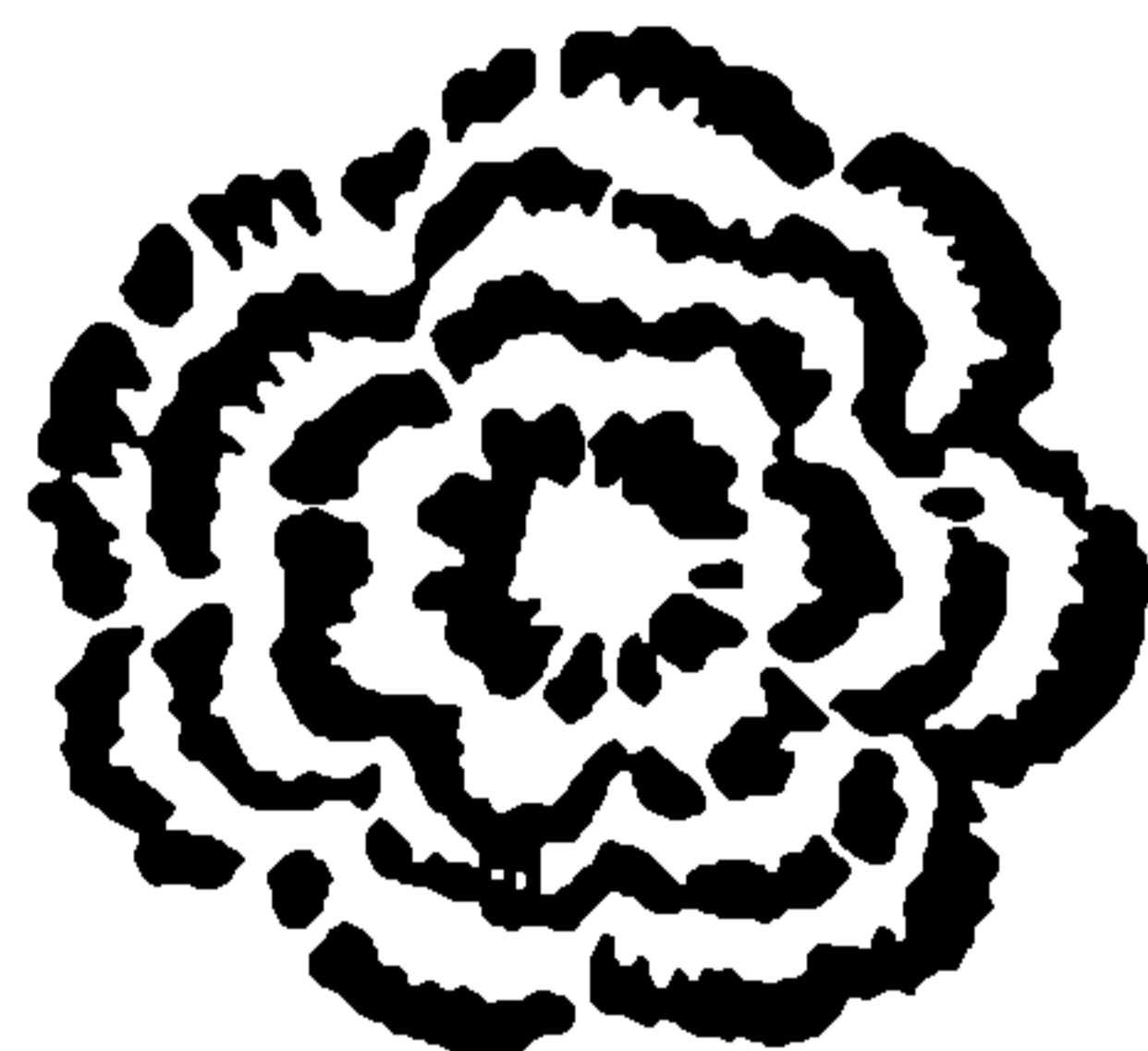

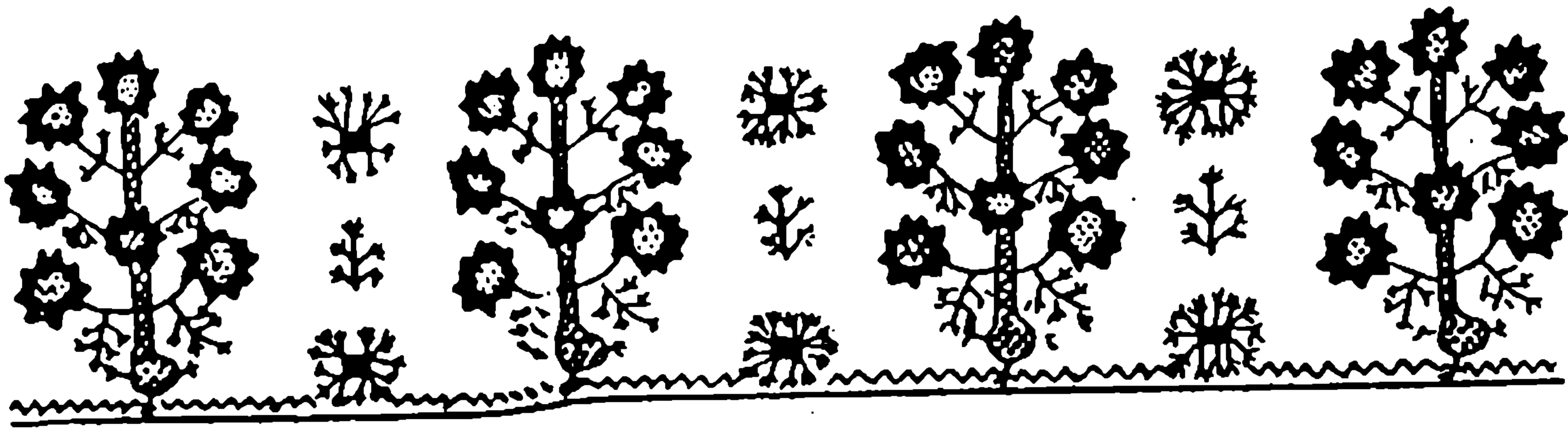
Ві - ють віт.ри ві - ють буй.ні , аж де . ре . ва гнуть - ся..

Оя як бо.лить мо - е сер.це, а сльо.зи не ллють.ся!

1. Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться...
ОА, як болить моє серце,
А сльози не ллються! } 2	5. Що на полі, на пісочку,
Без роси, на сонці...
Тяжко жити без милого
І в своїй сторонці! } 2
2. Трачу літа в лютім горі
І кінця не бачу,
Тільки тоді і полегша,
Як нишком поплачу } 2	6. Де ти, милий, чорнобривий?
Де ти? Озовися!
Як я, бідна, тут горюю,
Прийди подивися! } 2
3. Не допоможуть сльози горю,
Серцю легше буде;
Хто щасливим був часочок,
Повік не забуде } 2	7. Полетіла б я до тебе,
Та крилець не маю,
Щоб побачив, як без тебе
З горя висихаю. } 2
4. Єсть же люди, що і моїя
Зavidують долі
Чи щаслива ж та биліна,
Що росте у полі? } 2	8. До кого ж я пригорнуся,
І хто приголубить,
Коли тепер нема того,
Який мене любить?.. } 2

ОА, І ЗІЙДИ, ЗІЙДИ

Andante *SOLO* *CORO*

ОА, І ЗІ-АДИ ЗІ-АДИ ТИ, ЗІ-РОНЬ-КО ВЕ-ЧІР-НЯ-Я!

ОХ, І ВИ-АДИ, ВИ-АДИ ТИ, ДІВ-ЧИ-НО БЕЗ-РІД-НА-Я!

1 ОА, І ЗІЙДИ, ЗІЙДИ
 ТИ, ЗІРОНЬКО ВЕЧЕРНЯ!
 ОХ, І ВИЙДИ, ВИЙДИ
 ТИ, ДІВЧИНО БЕЗРІДНАЯ! } 2

2 Як зірочка зійшє
 То все поле освітла...
 Як дівчина вийде,
 Козаченька звеселла. } 2

3 „Ох, І ти, козаче
 Що ж ти думаєш гадаєш,
 Чом ти не женишся,
 Собі пари не шукаєш? ” } 2

4 „Не веліла мати
 Тебе, дівчинонько брати,
 Тв веліла мати
 Та я багатої шукаю. ” } 2

9. Ти ж мені, дівчино,
 При дорозі люба та мила,
 Як тебе згадаю,
 То я доріженьку узнаю. } 2

5. „Шукай собі з кіньми,
 ОА, ІЗ КІНЬМИ ТА З ВОЛАМИ,
 А ЩОБ ТВОЄ ПОЛЕ
 НЕ СТОЯЛО НЕОРАНЕ! ” } 2

6. Я волики проп'ю,
 А коники прогайную,
 З нею, невірною,
 Та в світі жити не буду! ” } 2

7. „Ох, І ти, козаче,
 Ти хрещатий барвіночку,
 Хто ж тобі постелить
 У дорозі постілоньку? ” } 2

8. „А постелить мені
 Широкий лист, бурковина,
 А під головуньку —
 Голубая жупанина. ” } 2

10. Як тебе згадаю,
 То я доріженьку узнаю,
 Як тебе забуду,
 То я з доріженьки ізбудю! ” } 2

ОЙ, ТИ, ДІВЧИНО, ГОРДА ТА ПИШНА

Moderato

„Ой, ти, дівчино, горда та пишна,
Чом ти до мене звечора не вийшла,
Чом ти до мене звечора не вийшла?“

1. „Ой, ти, дівчино,
Горда та пишна,
Чом ти до мене
Звечора не вийшла?“ } 2

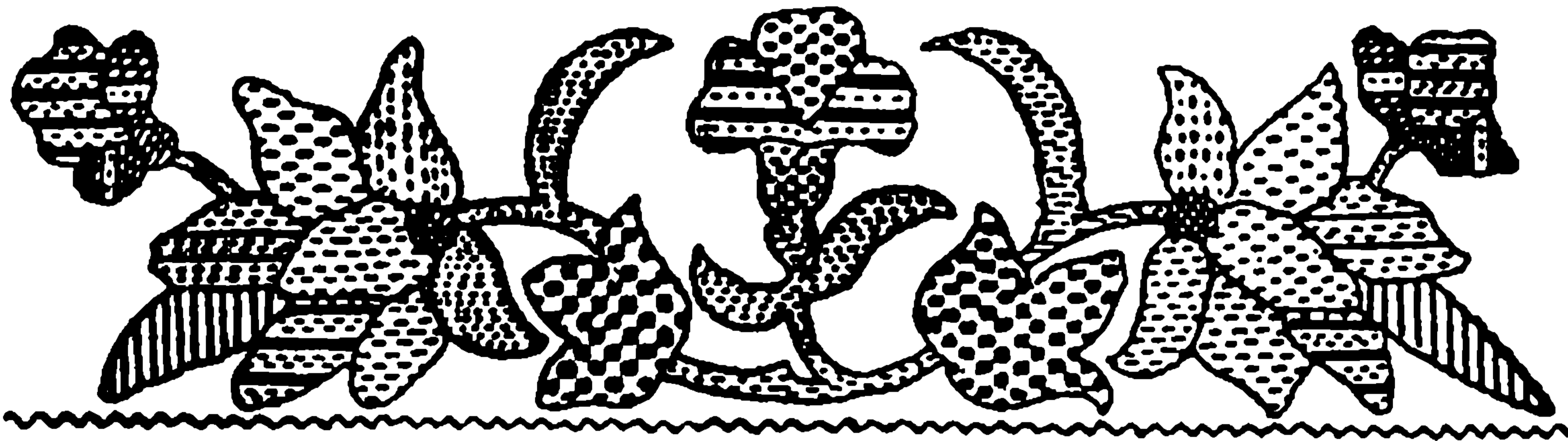
2. „Ой, рада б я вийти,—
Боюсь виходити
Смотрять на нас воріженьки,
То будуть судити!“ } 2

3. „Нехай вони судять,—
Вони розуміють:
Як будем ми щасливі,
Вони поніміють!“ } 2

4. „Ой, рада б я вийти,—
Боюсь морозу:
Мої білі ніжки
Мороз поморозить!“ } 2

5. „Ой, ти, дівчино,
Не бійся морозу.
Я ж твої ніжки
У шапочку вложу!“ } 2

ОЙ, НЕ СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

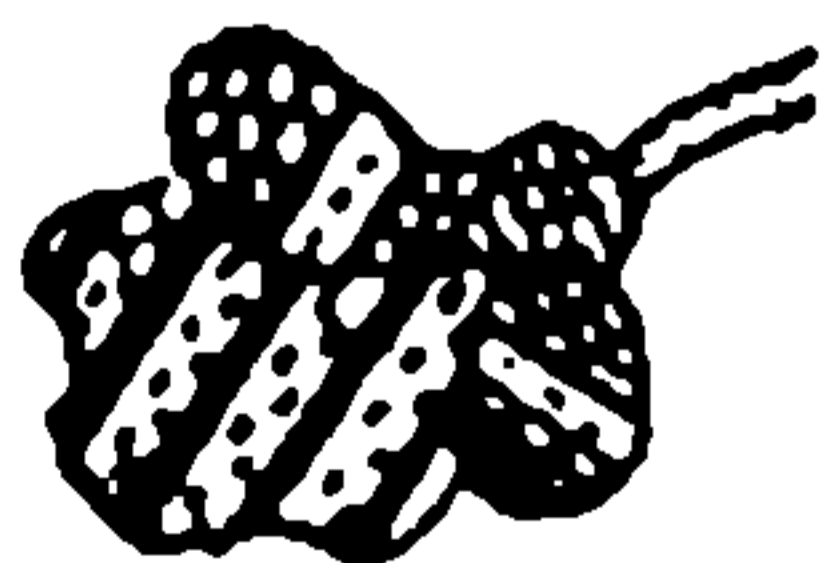
Moderato

Ой, не сві - ти, мі - ся - чень - ку, не сві - ти ні - ко - му,
 тіль - ки сві - ти ми - лень - ко - му, як і - де до -
 до - - му, як і - де до - до - му!

1. Ой, не світи, місяченьку,
 Не світи нікому,
 Тільки світи миленькому,
 Як іде додому! (2)

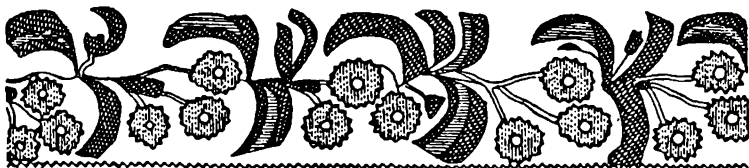
2. Світи йому ранесенько,
 Та й розганяй хмари,
 А якже він іншу має,
 То зайди за хмари! (2)

3. Світив місяць, світив ясний,
 Та й зайшов за тіні;
 А я, бідна, гірко плачу —
 Зрадив мене милий! (2)

7. Ой, у млині на камені
Пшениченька зійшла ...
Ще молода дівчинонька,
А вже заміж вийшла.
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей.
Ще молода дівчинонька,
А вже заміж вийшла.

8. Ой, у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився ...
Козак старий, літа пройшли,
А ще не женився.
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Козак старий, літа пройшли,
А ще не женився.

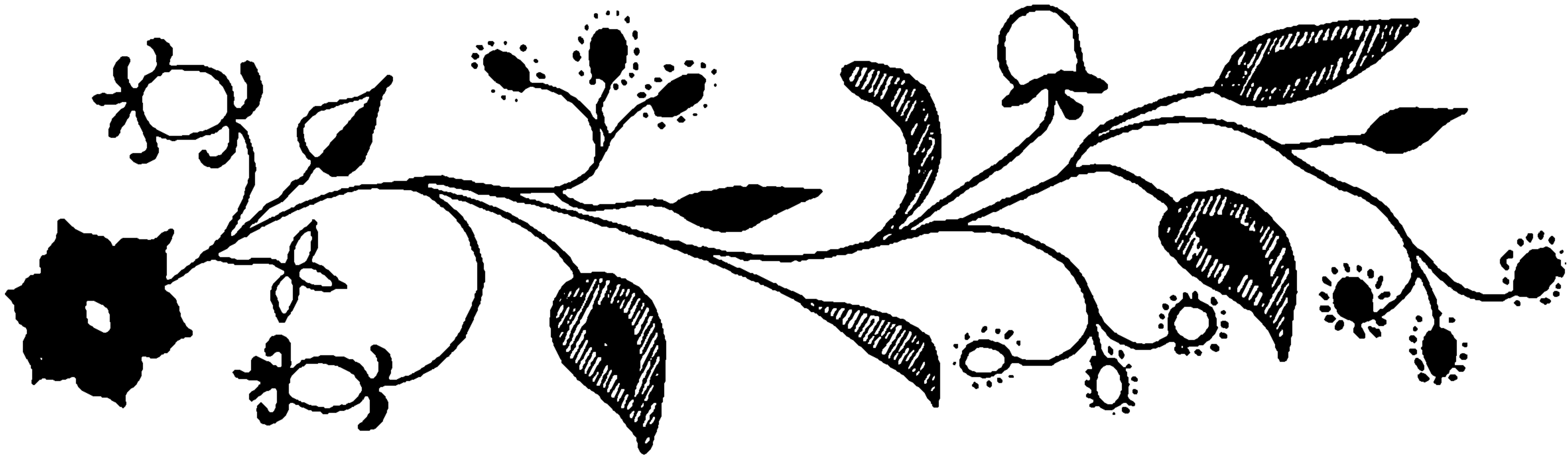
ЧИ ТИ, МИЛИЙ, ПИЛОМ ПРИПАВ

Andantino

Чи ти, милий, пилом припав, чи мене - ли - це - ю?
Чом не ходиш ти до мене - це - ю ву - ли - це - ю?

1. Чи ти, милий, пилом припав,
Чи метелицею?
Чом не ходиш ти до мене
Цєю вулицею?	4. Ти все нььку свою слухав,
Мене покидаєш,
Покидаєш сиротину,
Іншої шукаєш!
2. Чом не ходиш ти до мене
Крутими горами,—
Покидаєш сиротину
Поміж ворогами!	5. Найдеш собі дівчиноньку
З карими очима:
Буде тобі, серце моє,
Камінь за плечима!
3. Чом ти, милий, не послухав,
Як тобі казала:
„Ходім, серце, повинчаймось,
Щоб мати не знала“?	6. Найдеш собі дівчиноньку
З чорними бровами,
Та не знайдеш тої правди,
Що була між нами!

ГЕЙ, У ЛІСІ, В ЛІСІ

Moderato
SOLO

DUO

CORO

Гей, у лі - сі, в лі - сі сто - ять два ду - боч - ки,
гей, схи - ли - ли - ся вер - хи до - ку - поч - ки.

1. Гей, у лісі, в лісі
Стоять два дубочки,
Гей, схилилися
Верхи докупочки

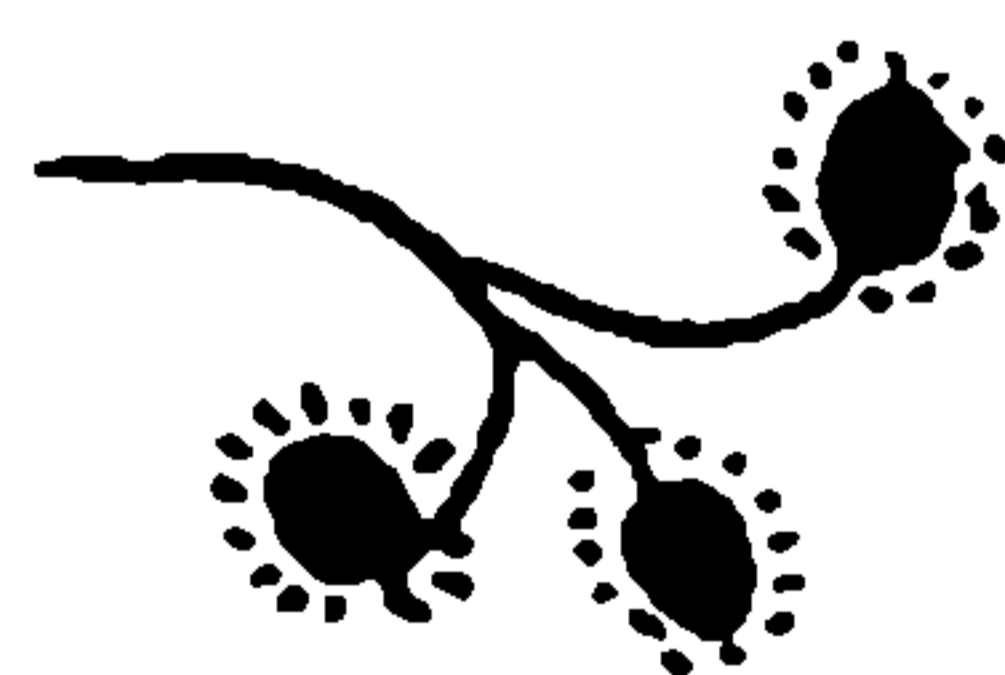
2. Схилились, схилились
Верхи докупочки,
Гей, там сиділо
Аж два голубочки

3. Сиділи, сиділи,
Знялись - полетіли.
Гей, в чистім полі
На роздоллі сіли.

4. Сіли ж вони, сіли
Та й забуркотіли:
„Гей, горе ж тому
Та й нежонатому!

5. А ще гірше тому,
А хто кого любить!
Гей, любить козак
Молоду дівчину.

6. Любить її, любить,—
Не може узяти,
Гей, любить, любить,—
Не може узяти!

ПО ТОЙ БІК ГОРА

Moderato
SOLO

По той бік го - ра. по цей бік го - ра.

CORO

по - між ти - ми кру - ти - ми го - ра - ми схо - ди - ла зо - ря.

1. По той бік гора,
По цей бік гора,
Поміж тими крутими горами } 2
Сходила зоря.

2. Ой, то ж не зоря —
Дівчина моя,
З новенькими та відерцями } 2
По водицю йшла.

3. Дівчино моя,
Напій же коня
З рубленої нової кринички, } 2
З повного відра!

4. Козаченьку мій,
Коли б я твоя,
Взяла б коня за шовковий повід, } 2
Та й напоїла!

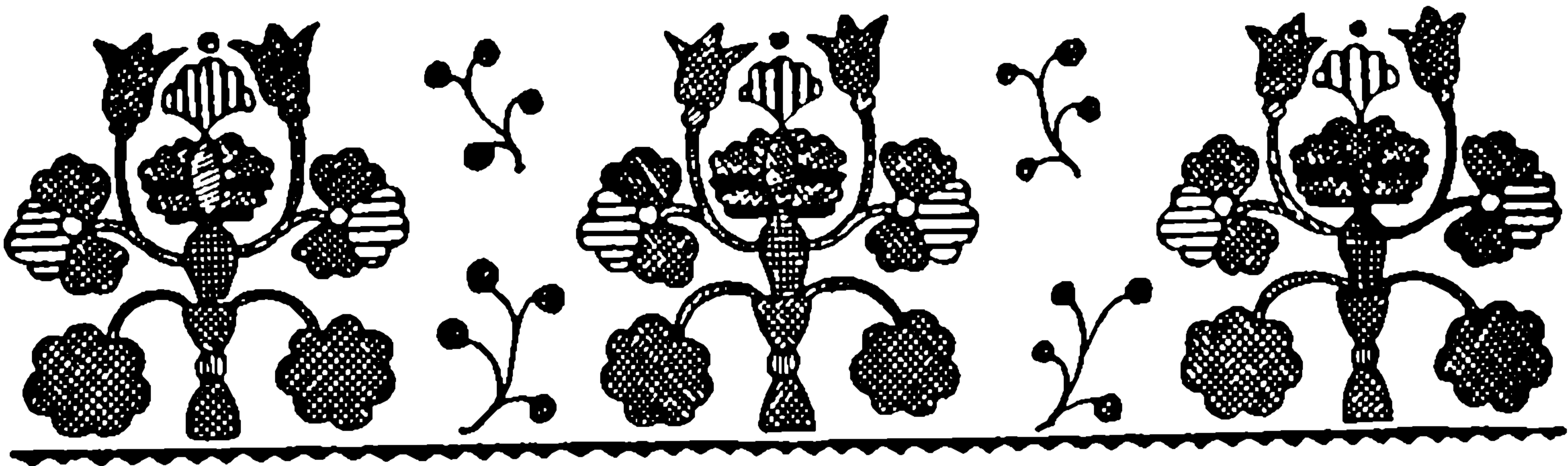
5. Дівчино моя,
Чом заміж не йшла?
„Бідна була, по наймах служила, } 2
Пари не знайшла!“

6. Дівчино моя,
Сідай на коня,
Та поїдем у чисте поле } 2
До мого двора!

7. А в мого двора
Нема ні кола,
Тільки стоїть куш калини, } 2
Та й та не цвіла.

8. Калино моя,
Чом ти не цвіла?
„Зима люта та й цвіт оббила, } 2
Тим я не цвіла!“

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Moderato

Те - че річ - ка не - ве - лич - ка з виш - не - во - го са - ду ...

Кли - че ко - зак дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.

Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей! Кли - че ко - зак

дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.

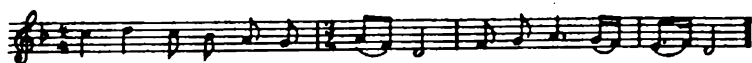
1. Тече річка невеличка
З вишневого саду...
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.
2. „Порадь мене, дівчинонько,
Як рідная мати,
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?“
3. „Ой, я тебе, козаченьку,
І раджу й не раджу:
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу.
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу!“
4. „Бодай тебе, дівчинонько,
З твоєю радою:
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою!
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою!“
5. Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!“
6. „Бодай же ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився!
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився!“

ОЙ, У ПОЛІ МОГИЛА

Оя, у по - лі мо - ги - ла з віт - ром го - во - ри - ла:

„По - вія, віт - ре буй - не - сень - кий, що б я не чор - ні - ла!“

1 Оя, у полі могила
З вітром говорила:
„Повій, вітре буйнесенький,
Щоб я не чорніла!“

2. Щоб я не чорніла,
Щоб я не марніла,
Щоб по мені трава росла,
Та ще й зеленіла!“

3 І вітер не віє,
І сонце не гріє,
Тільки в степу при дорозі
Трава зеленіє.

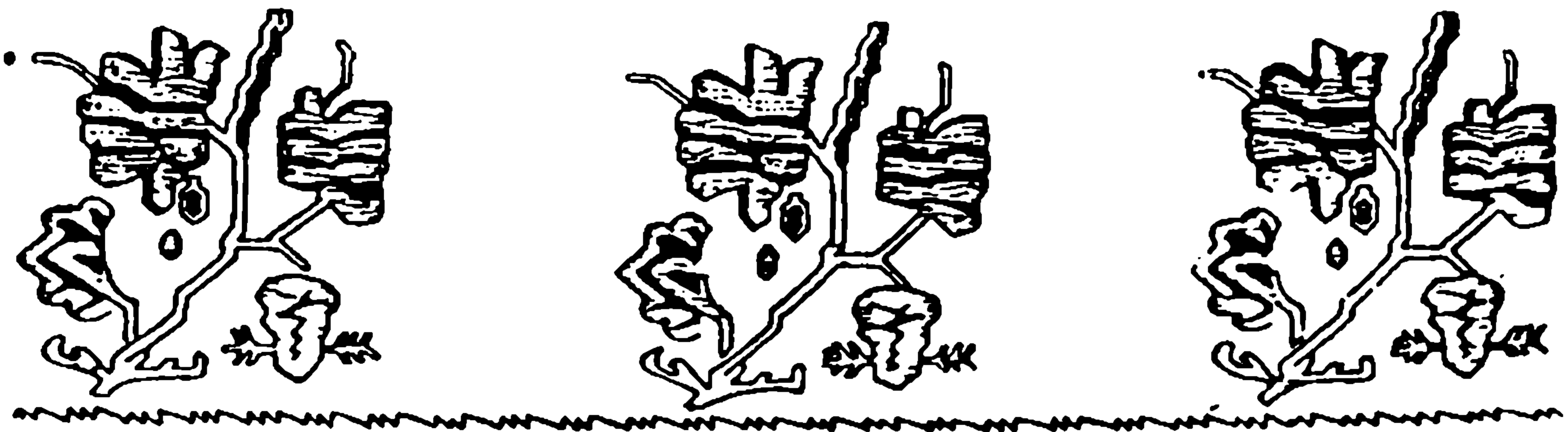
4 Оя, у степу річка,
Через річку кладка...
Не покидай, козаченьку,
Рідненького батька!

5. Як батька покинеш,—
Сам марно загинеш,
Річенькою бистренькою
За Дунай заплинеш

6 Бодай тая річка
Риби не плодила,—
Вона ж мого товариша
Навіки втопила!

7 Бодай тая річка
Куширом заросла,—
Вона ж мого товариша
На той світ занесла!

ОЙ, ЗЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

Andantino

Ой, зза го - ри кам'я - но - ї го - лу - би лі - та - ють...

Не за - зна - ла роз - ко - шонь - ки, вже лі - та ми - на - ють.

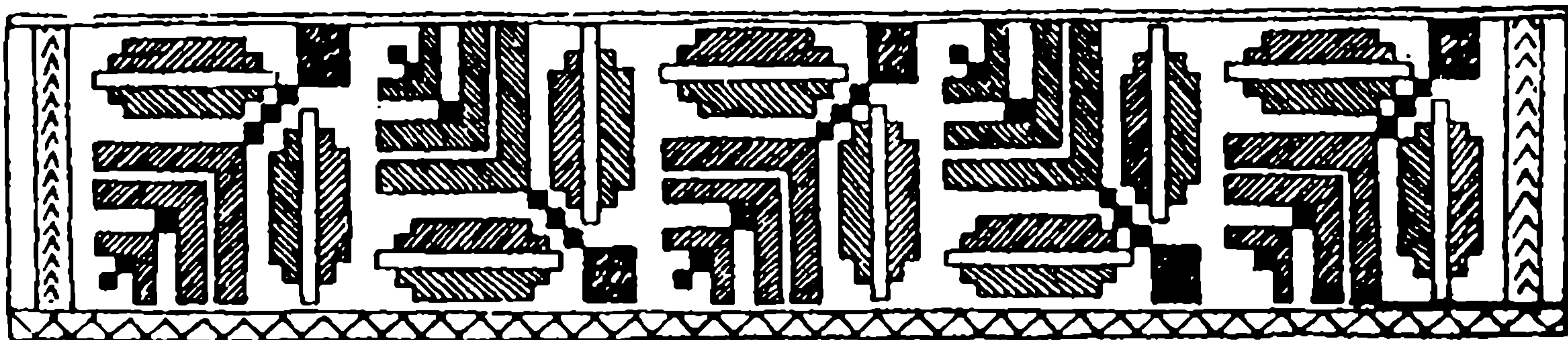
1 Ой, зза гори кам'яної
Голуби літають...
Не зазнала розкошоньки,
Вже літа минають.

3 Ой, догнали літа мої
На калиновім мості.
„Гей, вернітись, літа мої,
До мене хоч в гості!“

2. Запрягайте воли сірі,
Коні вороні,
Доганяйте літа мої,
Літа молоді!

4 „Не вернемось, не вернемось,
Не маєм до кого.
Та було б нас шанувати,
Як здоровля свого!“

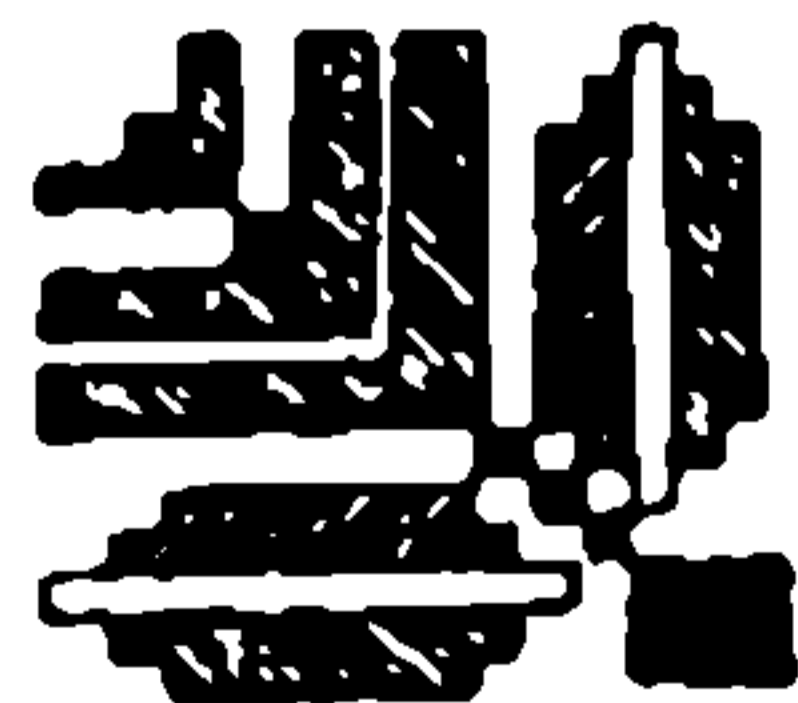

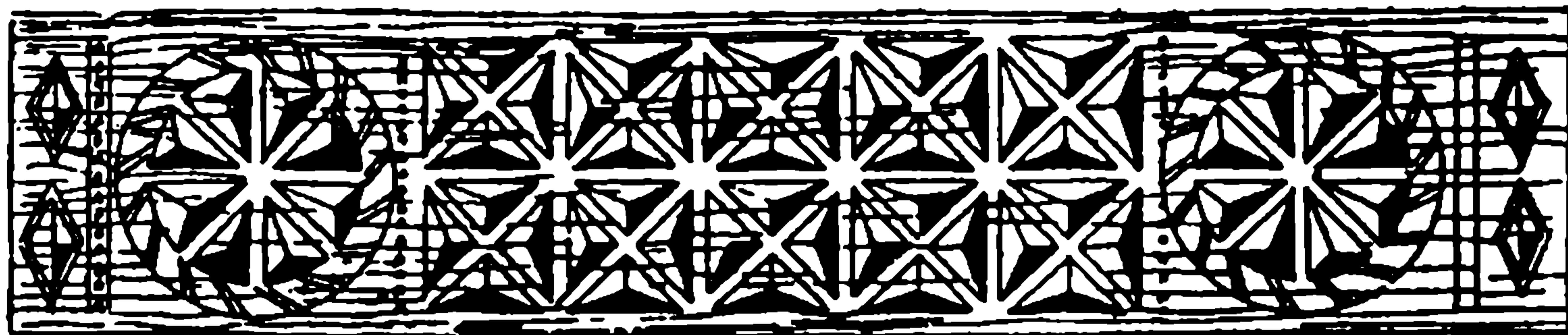
ВОЛИ Ж МОЇ ПОЛОВІЇ

Adagio

Во _ ли ж мо _ і по _ ло _ ві _ і. Оя, чо _ го ж ви
по _ мар _ ні _ ли. Оя. чо _ го ж ви по _ мар _ ні _ ли?

1. „Воли ж мої половіі,
Оя, чого ж ви помарніли?“ (2)
2. „Оя, того ж ми помарніли —
Нас хазяїн не жаліє. (2)
3. Пізно ляже, рано встає,
Бере ярма, нариває. (2)
4. Бере ярма, нариває,
У Крим по сіль виїжджає. (2)
5. Під гору їде — не бичує,
А з гори їде — не гальмує. (2)
6. Піском бредє, ще я гукає,
Всіх чумаків обминає. (2)
7. Всіх чумаків обминає,—
До корчомки послішає* (2)

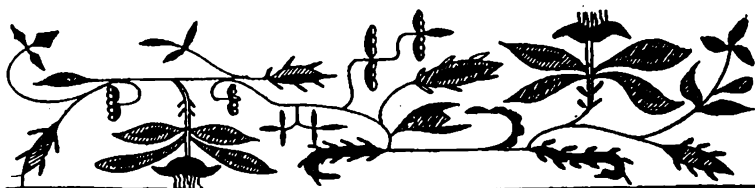
ОЙ, У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

Andante

Оя, у по_лі кри.ни.чень.ка. з не_ї во_да про_ті_ка_є.
з не_ї во_да про_ті_ка_є. оя. там чу_мак
сі_рі во_ли па_се та з кри.ни_ці на_пу_ва_є

- 1 Оя, у полі криниченька,
З неї вода протікає, (2)
Оя, там чумак сірі воли пасе
Та з криниці напуває
2. Воли ревуть, води не п'ють,
Бо в Крим доріженьку чують, (2)
Ох, бог знає та бог і відає.
Де чумаченьки ночують!
3. А ночують чумаченьки
В Кримськiм степу при долині, (2)
Розпустили та сірі воли
По зеленій муравині
4. Бодай же ви, сірі воли,
Та в Крим по сіль не сходили, (2)
Оя, як ви мені, та молодому,
Оя, та жалю наробили!..
5. Оя, умер же чумаченько,
Оя, та в неділеньку вранці, (2)
Оя, поховали та чумаченька
Та в зеленому байраці
- 6 Насипали над чумаком
Та високою могилу, (2)
Оя, посадили та в головоньках
Та червону ю калину
- 7 Прилинула зозуленька
Та й сказала куку! (2)
„Ох, і подай, сину, подай, орле,
Та хоч правую руку!“
- 8 „Оя, рад же я, моя мати,
Та й обидві подати, (2)
Оя, та налягла сира земля,—
Оя, та грудненько підняти!“

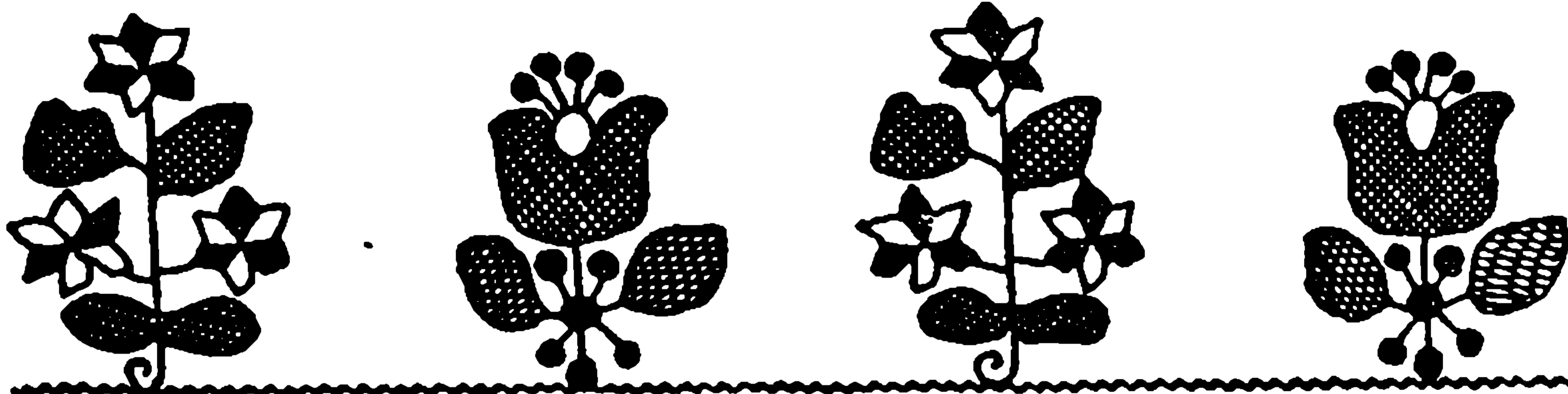
ОЙ, ПО ГОРІ, ПО ГОРІ

Andantino

Ой, по го_рі, по го_рі, ой, по го_рі, по го_рі
вів_чар вів_ці зга_ня_є, вів_чар вів_ці зга_ня_є.

1 Ой, по горі, по горі (2)
Вівчар вівці зганяє. (2)	5. Нехай мене не любить (2)
І літ своїх не губить. (2)
2. Вівчар вівці зганяє (2)
Та на хлопців гукає. (2)	6. Нехай мене та я не жде, (2)
Хай за іншого іде (2)
3. „Ой, ви хлопці-молодші, (2)
Накажіте дівоньці! (2)	7. Бо я вівчар убогий: (2)
Сім сот овець в отарі. (2)
4. Накажіте дівоньці, (2)
Що в шовковій плахтоньці. (2)	8. І ще ж тее не в ліку, (2)
Що тисяча дояняку. (2)
9. Що тисяча дояняку, (2)
А дріб'язку — як піску! (2)	

ЧИ Я В ЛУЗІ НЕ КАЛИНА БУЛА

Andante

Музична партитура з трьох рядків нот і відповідними текстами під ними.

Чи я в лу . зі не ка . ли — на бу . ла. чи я в лу . зі
 не чер . во — на бу . ла? Взяли ж ме . не по . ла . ма . ли і в пу . чеч . ки
 по . в'я . за . ли — та . ка до . ля мо . я! Гір . ка до . ля мо . я!

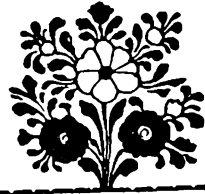
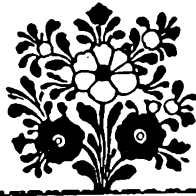
1 Чи я в лузі не калина була,
 Чи я в лузі не червона була?
 Взяли ж мене поламали
 І в пучечки пов'язали —
 Така доля моя!
 Гірка доля моя!

2. Чи я в полі не травиця була,
 Чи я в полі не зелена росла?
 Взяли ж мене покосили
 І на сіно посушили —
 Така доля моя!
 Гірка доля моя!

3. Чи я в полі не пшениця була,
 Чи я в полі не зерниста була?
 Взяли ж мене та й пожали
 І в снопики пов'язали —
 Така доля моя!
 Гірка доля моя!

4. Чи я в батька не дитина була,
 Чи я в батька не кохана була?
 Взяли ж мене заміж дали
 І світ мені зав'язали —
 Така доля моя!
 Гірка доля моя!

5. Чи не було річеньки утопитися,
 Чи не було кращого полюбитися?
 Були річки — повсихали,
 Були кращі — повмирили —
 Така доля моя!
 Гірка доля моя!

ОЙ, ЗАЦВІЛА РОЖА КРАЙ ВІКНА

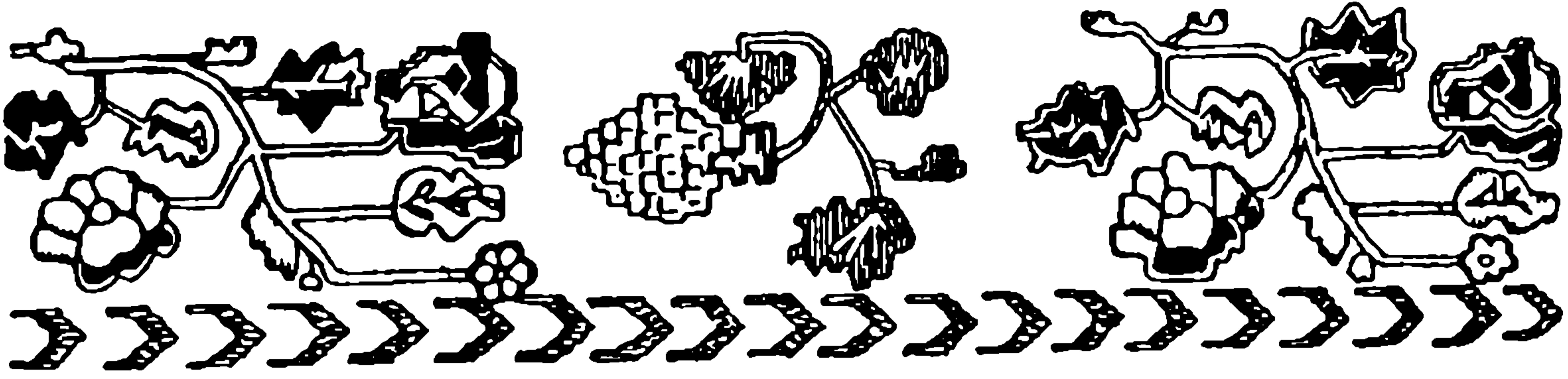
Moderato
SOLO *CORO*

Ой, зацвіла ро-жа край вік-на, ой, зацвіла ро-жа край вік-на ..

Ой, ма-ла я му-жа ой, му-жа я ма-ла ой, ма-ла я му-жа пи-я-ка

<p>1 Ой, зацвіла рожа край вікна . (2)
Ой, мала я мужа,
Ой, мужа я мала,
Ой, мала я мужа
Пияка</p>	<p>4 Ой, як я на лодку сідала, (2)
Правою ручкою,
А білим платочком,
А білим платочком
Махала</p>
<p>2 Нічого не робить, тільки п'є (2)
Як прийде додому,
Як додому прийде,
Як прийде додому,
Жінку б'є</p>	<p>5 „Ой, вернися, жінко, додому, (2)
Бо горшки не миті,
І миски побиті,
Горє ж мені жити
Самому!“</p>
<p>3. „Не бий мене, мужу, не карай, (2)
Бо покину діти,
Бо покину дрібні,
А сама поїду
За Дунай!“</p>	<p>6 Ой, як я вернулась додому, (2)
І горшки побиті,
І миски не миті,
Ой, а діти плачуть,
Істи хтять.</p>

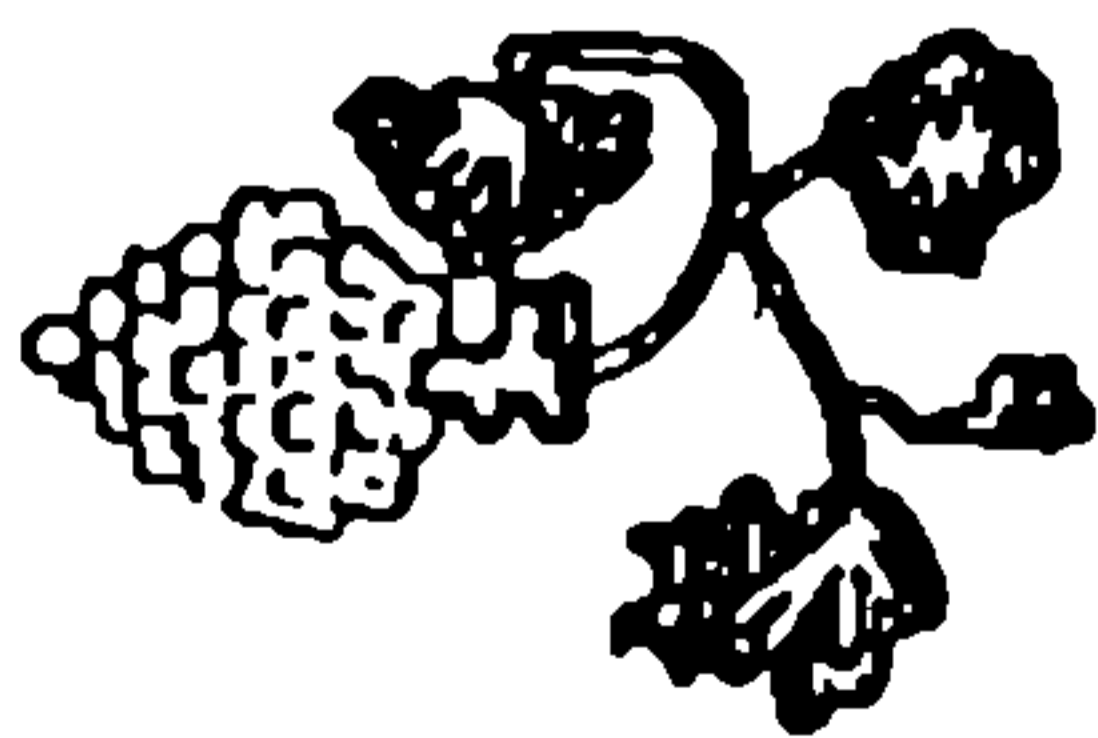
БРАЛА ДІВКА ВОДУ

Andantino
DUO

CORO

Бра - ла дів - ка во - ду. бра - ла. бра - ла.
ви - би - ра - ла. до . Ой, до дна я не до - бра - ла.

<p>1 Брала дівка воду.
Брала, брала, вибирала.
До... ой, до дна й не добрала.</p> <p>2. До дна не добрала...
Жила в батька одинця,—
До... ой, добра не зазнала</p> <p>3. Добра не зазнала...
Я ж думала, молодая,
В све... ой, в свекра погуляю</p> <p>4 В свекра погуляю...
А у свекра гірше пекла,—
До... ой, добра не зазнаю.</p> <p>5 Добра й не зазнаю...
Ой, піду я, молодая,
У... ой, у сад, у садочок</p> <p>6. У сад, у садочок...
— Та вирву я з рожі квітку,
Та... ой, та пушу на воду.</p> | <p>7 Ой, пушу на воду..
„Пливи, пливи, з рожі квітку,
Аж.. ой, аж до мого роду!</p> <p>8 Аж до мого роду...“
Пливла, пливла з рожі квітка,
Та... ой, та на воді стала.</p> <p>9. Та й на воді стала..
Вийшла мати води брати,
Та... ой, та й плакати стала.</p> <p>10 Та й плакати стала...
„Ой, чого ти, з рожі квітку,
На.. ой, на воді зів'яла?</p> <p>11 На воді зів'яла.
Ой, чого ж ти, моя доню,
Та.. ой, така стара стала?</p> <p>12 Така стара стала...“
„За чужими роботами
До... ой, добра не зазнала!“</p> |
|--|---|

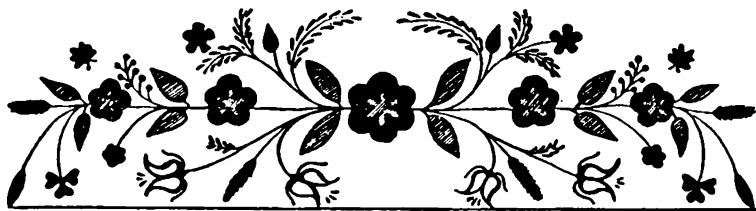
ОЙ, ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

Allegretto

Ой, за га - ем, га - ем, га - ем зе - ле - нь - ким,
там о - ра - ла дів - чи - нонь - ка во - ли - ком чор - нь - ким.

1. Ой, за гаєм, гаєм,
Гаєм' зелененьким,
Там орала дівчинонька
Воликом чорненьким. } 2	3. Козаченько грає,
Бровами моргає...
Вража його мати знає,
На що він моргає! } 2
2. Орала, орала,
Не вмiла гукати,
Та й найняла козацька
На скрипочку грати. } 2	4. Чи на мої воли,
А чи на корови,
Чи на моє біле личко,
Чи на чорні брови? } 2
5. Воли та корови
Усі поздихають,
Бiле личко, чорні брови } 2
Повiк не злиняють!	

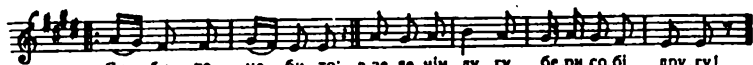
ЖЕНЧИЧОК - БРЕНЧИЧОК

ВЕСНЯНКА

Allegretto

Жен_чи_чок - брен_чи_чок ви_лі_та_є. ви_со_ко ні_жень_ку під_ня_ма_є...

Як би то на_би_то: в зе_ле_нім лу_гу бе_ри со_бі дру_гу!
ні_жень_ку про_би_то.

1. Женчичок - бренчичок вилітає,
Високо ніженьку підіймає...

Приспів:

Як би то набито,
Ніженьку пробито,
В зеленім луку
Бери собі другу!

2. Ой, до схід сонечка женчки схопивсь,
Росою чистою бренчки умивсь...

Приспів..

3. Зелене житечко в полі він жав,
З ранку до вечора не спочивав...

Приспів...

4. Ой, по ланочку він весь день ходив,
Грудою гострою ніжку набив...

Приспів...

5. Хоч стерня колеться, ніжка болить,—
Спати не хочеться, гулять кортить.

Приспів...

6. Люби мій женчику, візьми мене,
Ніжка загоїться, біль той пройде!

Приспів...

7. Женчику - бренчику, забудь за ніженьку,
Візьми дівчину, вибирай дружинну!

Приспів...

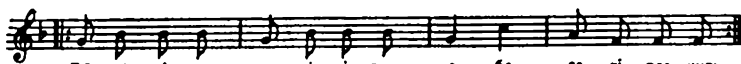

ЗА ГОРОДОМ КАЧКИ ПЛИВУТЬ

Allegretto

За го_ро_дом кач_ки пли_вуть. ка_че_ня та кра_чуть..

Вбо_гі дів_ки за_між і_дуть, а ба_га_ті пла_чуть.

- 1 За городом качки пливуть,
Каченята кричуть ..
Вбогі дівки заміж ідуть, } 2
А багаті плачуть
- 2 Вбогі дівки заміж ідуть
З чорними бровами,
А багаті дівки сидять } 2
З кінями та з волами
- 3 „Чи чула ти, дівчинонько,
Як я тебе кликав,
Через твоє подвір'ячко } 2
Сивим конем їхав?“
- 4 „Ой, хоч чула, хоч не чула,
Не обзивалася
Темна нічка - петрівочка.— } 2
Вийти боялася!“
- 5 „Ой, не бійся, дівчинонько,
Не бійся нічого,
Бо я хлопець молоденький, } 2
Не зрадив нікого!“
- 6 „Ой, не хоче твоя мати
Мене, бідну, знати,
Хоче собі багатую } 2
Невістку шукати!“
- 7 „Нашо мені на подвір'ї
Воли та корови,
Як не буде в моїй хаті } 2
Любої розмови!“
- 8 Ой, десь гуде, ой, десь грає.
Скрипка витинає
Оце вдова своїй доні } 2
Веселля справляє.
9. Нехай знають, нехай знають,
Де музика грають,
Нехай знають, нехай знають, } 2
Як бідні гуляють!

ЧУМАРОЧКА РЯБЕСЕНЬКА

Allegretto

Чу - ма - роч - ка ря - бе - сень - ка, при - гор - та - юсь зле - ге - сень - ка...

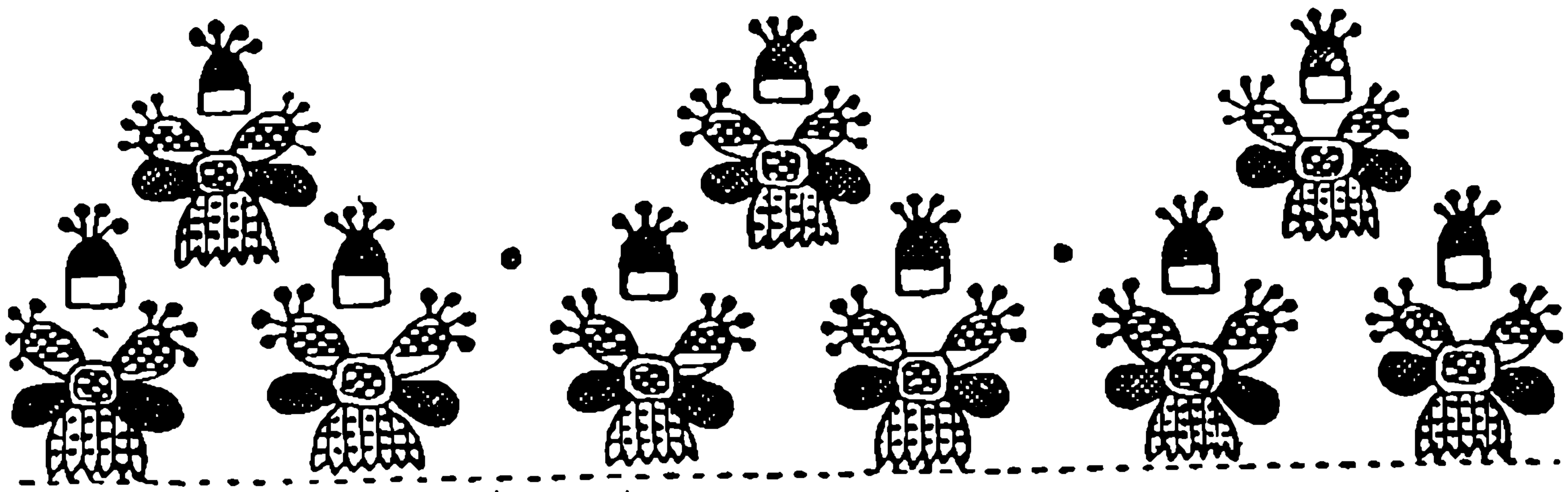
О - той ме - не пе - че - рі - же, що - не люб - лю, в ві - ці лі - зе,

той ме - не по - ри - ва, ко - го люб - лю, та й не - ма!

1. Чумарочка рябесенька,
Пригортаюсь злегесенька...
Отой мене пече-ріже,
Що не люблю, в вічі лізе,
Той мене порива,
Кого люблю, та й нема!
2. На тарілці два лини...
Прийди, серце, прилини!
Прийди, серце, прилини, } 2
До серденька пригорни!
3. Було в мене троє перснів.
Та всі й розкотились...
Було в мене три женихи, } 2
Та всі показались.
4. Один оженився,
Другий утопився,
А третього чорти взяли, } 2
Щоб не волочився!
5. „Ой, не ходи по льоду,
Бо завалишся!..
Чи ти ж мене вірно любиш, } 2
Чи ти чванишся?“
6. „Як я тебе не люблю,
Скарай мене, боже!
Буду тебе цілувати, } 2
Поки сон ізможе!“
7. І націлувався,
І намилувався,
Як у саду соловейко } 2
Та й нащобетався.

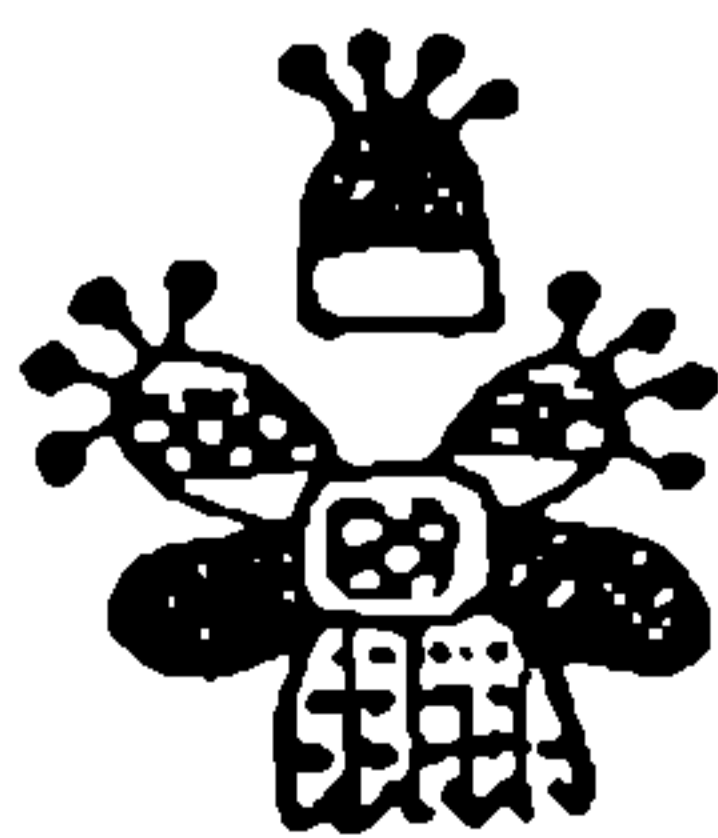
ОЙ, ЩО Ж ТО ЗА ШУМ УЧИНИВСЯ

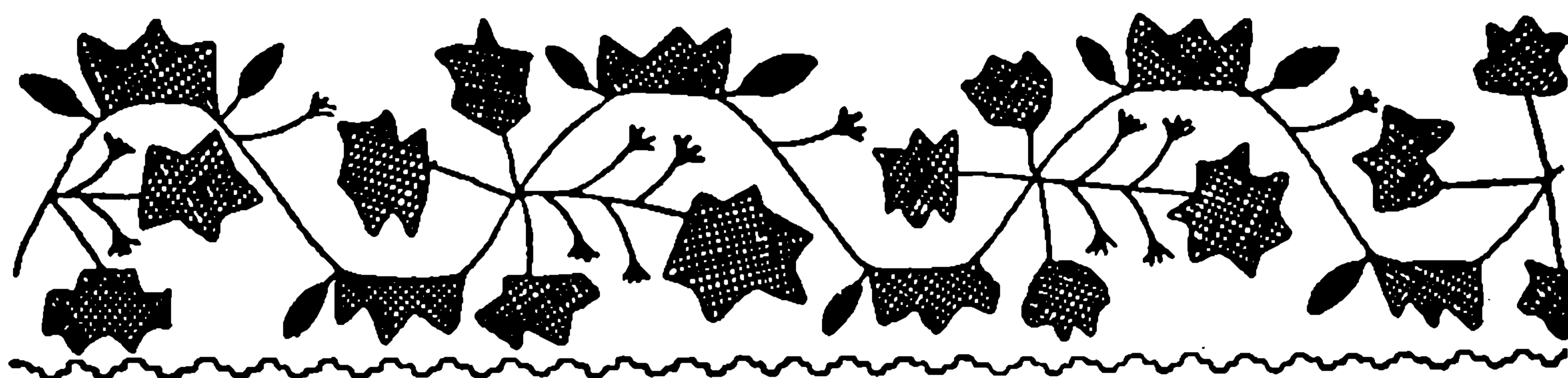
Allegretto
SOLO

CORO

Ой, що ж то за шум у чи - нив - ся,
що ко - ма - рик та й на му - сі о - же - нив - ся! - ся!

1. Ой, що ж то за шум
Учинився,
Що комарик та й на мусі
Оженився! } 2	5. Ой, сів же комар
На дубочку,
Звісив свої ніженьки
По листочку. } 2
2. Та взяв собі жінку
Невеличку,
Що не вміє шити - пряди
Чоловічку. } 2	6. Де взялася
Шура - бура,
Вона ж того комарика
З дуба здула. } 2
3. Що не вміє шити - пряди,
Ні варити,
Що не вміє з комариком
Добре жити. } 2	7. Ой, упав же комар
На помості,
Потрошив, поломив
Ребра й кості. } 2
4. Полетів же комар
В чисте поле,
В чистее поле,
В зелену діброву. } 2	8. Прилетіла муха
Жалкувати:
„Ой, де ж тебе, комарикку,
Поховати?“ } 2
9. „Поховай ти мене
В чистім полі,
Та й висип мені
Високу могилу!“ } 2	11. Ой, що ж то лежить
За покойник?
Ой, чи цар, чи гетьман,
Чи полковник? } 2
10. Туди будуть хлопці
Ізбиратись,
З комаревої могили
Чудуватись! } 2	12. І не цар, не гетьман,
Не полковник,
А то ж мухи - зеленухи
Полюбовник!“ } 2

ПОСАДИЛА ОГІРОЧКИ

Moderato
SOLO

CHORO

По-са-ди-ла о-гі-роч-ки близь-ко над во-до-ю,
по-ли-ва-ла о-гі-роч-ки дріб-но-ю сльо-зо-ю.

1. Посадила огірочки
Близько над водою,
Поливала огірочки
Дрібною сльозою.	4. Летить орел сизокрилий,
Та й летючи криче:
„Перекажи дівчиноньці,
Що за мною плаче!
2. Ростіть, ростіть, огірочки,
В чотири листочки!..
Не бачила мильногого
Аж три вечерочки!	5. Нехай вона та й не плаче,
Бо я не журюся;
Нехай вона заміж іде,
А я оженися!
3. На четвертий побачила,
Як череду гнала,
Не сказала „добривечір“,
Бо мати стояла.	6. „Бодай тебе та й женила
Лихая година,—
Ізв'язала мені руки
Малая дитина!“

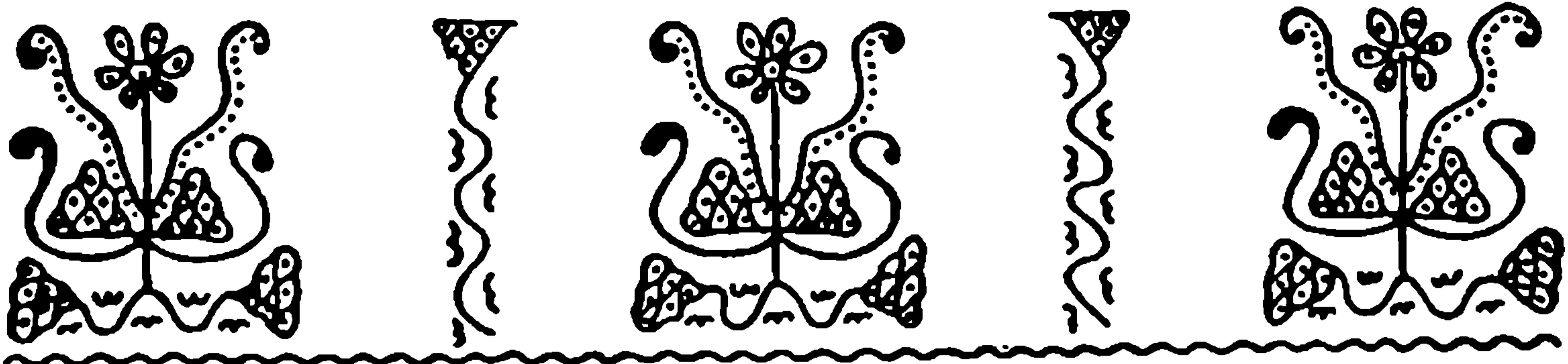
ЯК ПРОДАЛА ДІВЧИНОНЬКА СЕРЦЕ

Allegretto

Як про-да-ла дів-чи-нонь-ка сер-це та ку-пи-ла
ко-за-ку сі-дель-це Сі-дель-це за сер-це ку-
пи-ла, бо ко-за-ка вір-но лю-би-ла!

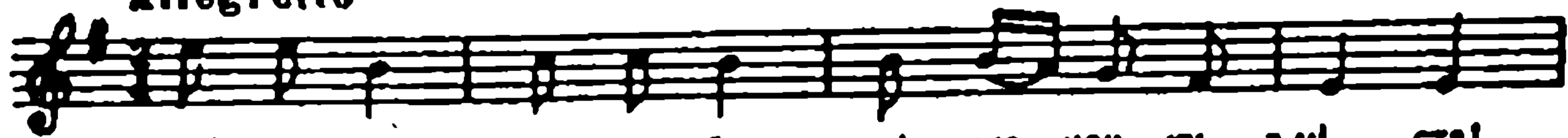
1. Як продала дівчинонька серце,
Та купила козаку сидельце.
Сидельце за серце купила,
Бо козака вірно любила!
2. Як продала дівчинонька курку,
Та купила козакові лютьку.
Лютьку за курку купила,
Бо козака вірно любила!
3. Як продала дівчинонька юпку,
Та купила козакові губку.
Губку за юпку купила,
Бо козака вірно любила!
4. Як продала дівчинонька гребінь,
Та купила козакові кремій.
Кремій за гребінь купила,
Бо козака вірно любила!
5. Як продала дівчинонька сало,
Та купила козаку кресало.
Кресало за сало купила,
Бо козака вірно любила!
6. Як продала дівчинонька душу,
Та купила тютюну папушу
Папушу за душу купила,
Бо козака вірно любила!

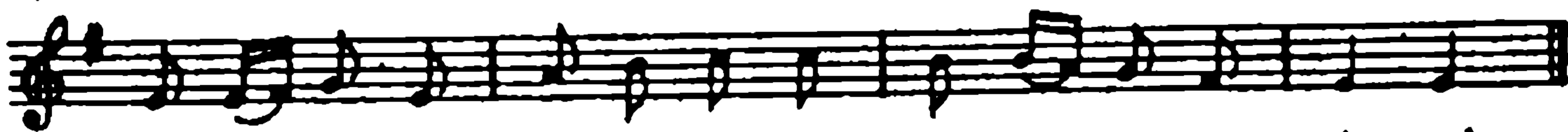

ОЙ, ТИ ЗНАВ, НАЩО БРАВ

Allegretto

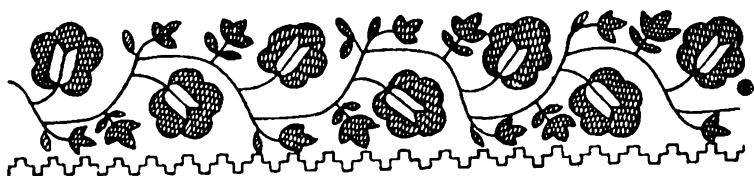
Ой, ти знав, нащо брав міщаночку з міста!

Я не Іля й не Істиму гречаного тіста!

1. Ой, ти знав, нащо брав
Міщаночку з міста!
Я не Іля й не Істиму
Гречаного тіста!	3. Ой, ти знав, нащо брав
Мене недорослу!
Мене мати годувала,
Як свиню поросну!
2. Ой, ти знав, нащо брав
Мене невеличку!
Мене мати годувала,
Як перепеличку!	4. Ой, ти знав, нащо брав —
Я не вию жати!
Напни мені холодочок,
Я буду лежати!
5. Ой, ти знав, нащо брав —
Не вию й косити:
Як не стане свого хліба,
Мусим попросити!

БУЛА СОБІ МАРУСЯ

Allegretto

1. Була собі Маруся,
Полюбила Петруся.

Приспів:

Оя, лихо не Петрусь —
Біле личко, чорний вус! } 2

2. Вітер віє горою,
Іде Петрусь зі мною.

Приспів...

3. Я з Петрусем стояла,
Прийти к собі прохала.

Приспів...

4. Наварю я галушок,
Та напечу пампушок

Приспів...

5. Наварила, напекла,
Ні для кого — для Петра.

Приспів...

6. Нема Петра, тільки Гриць,
Шкода моїх паляниць.

Приспів...

7. Оя, за того Петруся
Била мене матуся.

Приспів...

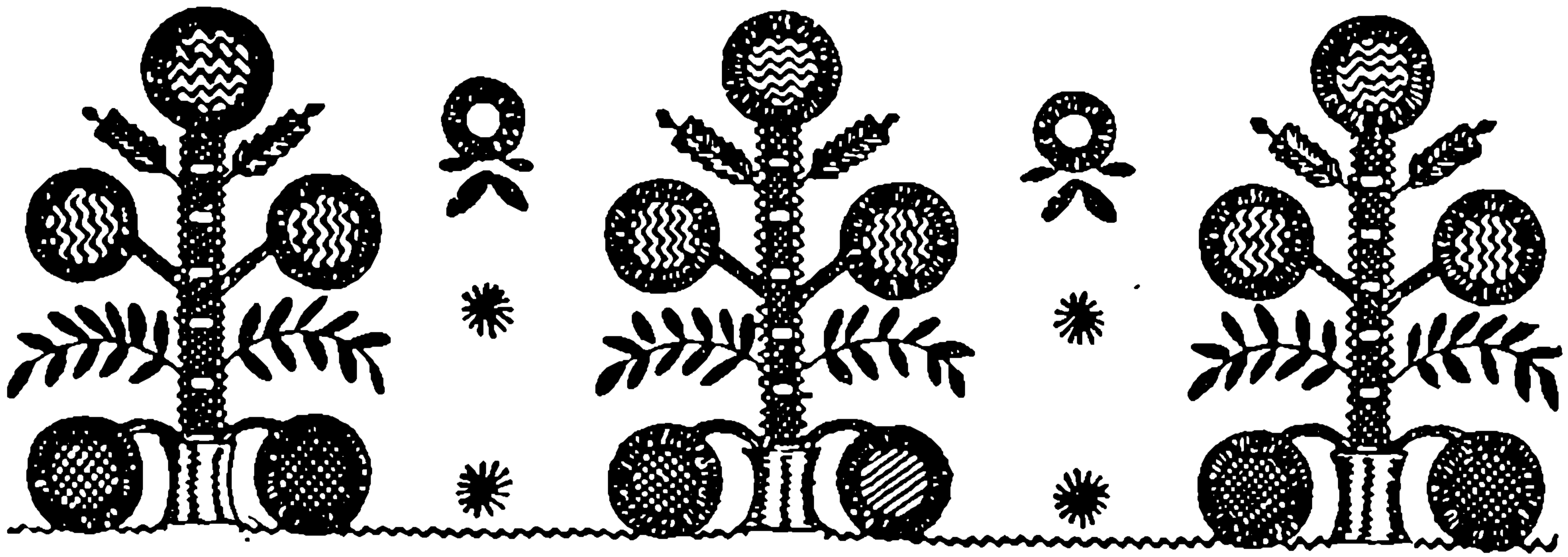
8. Оя, любила б Петруся,
Поговору боюся.

Приспів...

9. А хоч буде поговір,
Таки буде Петрусь мій!

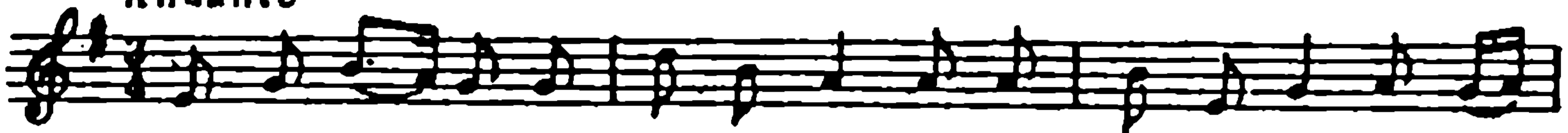
Приспів...

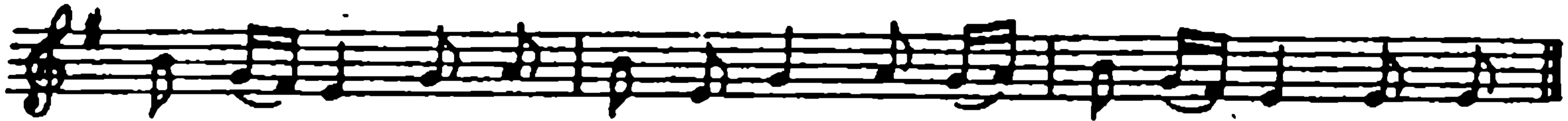

ВИШНІ, ЧЕРЕШНІ РОЗВИВАЮТЬСЯ

Andante

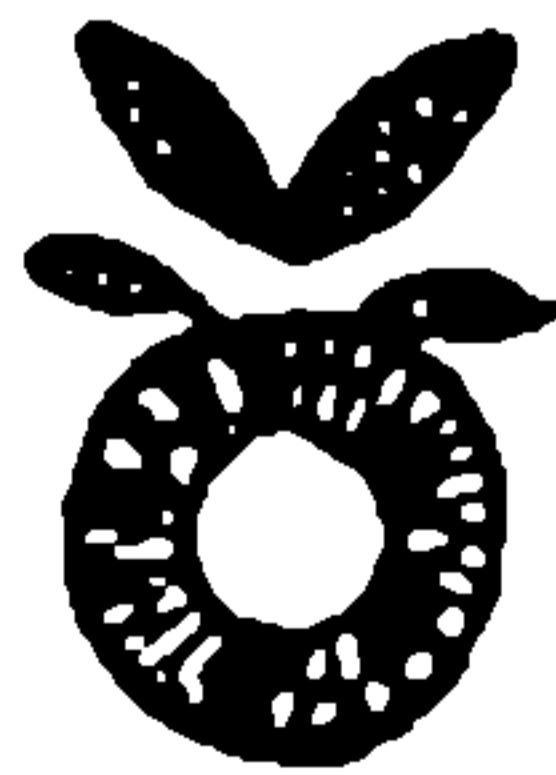

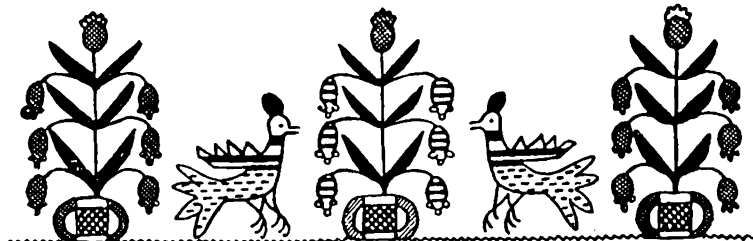
Виш . ні . че . реш . ні роз . ви . ва . ють . ся . си . не о . зе . ро

роз . ли . ва . є . ть . ся . си . не о . зе . ро роз . ли . ва . є . ть . ся .

- 1 Вишні, черешні розвиваються,
Сине озеро розливається. (2)
2. Ясне сонечко усміхається,
Жито силоньки набирається. (2)
3. Через тин вишня похилилася..
Кума з кумою посварилася. (2)
4. Жовте лістячко осипається...
Кума з кумою вже й не знається. (2)
5. Тобі яблучко, мені грушечка,—
Не сварімося, моя душечко! (2)
- 6 Тобі яблучко, мені зернятко,—
Не сварімося, кумо-серденько! (2)

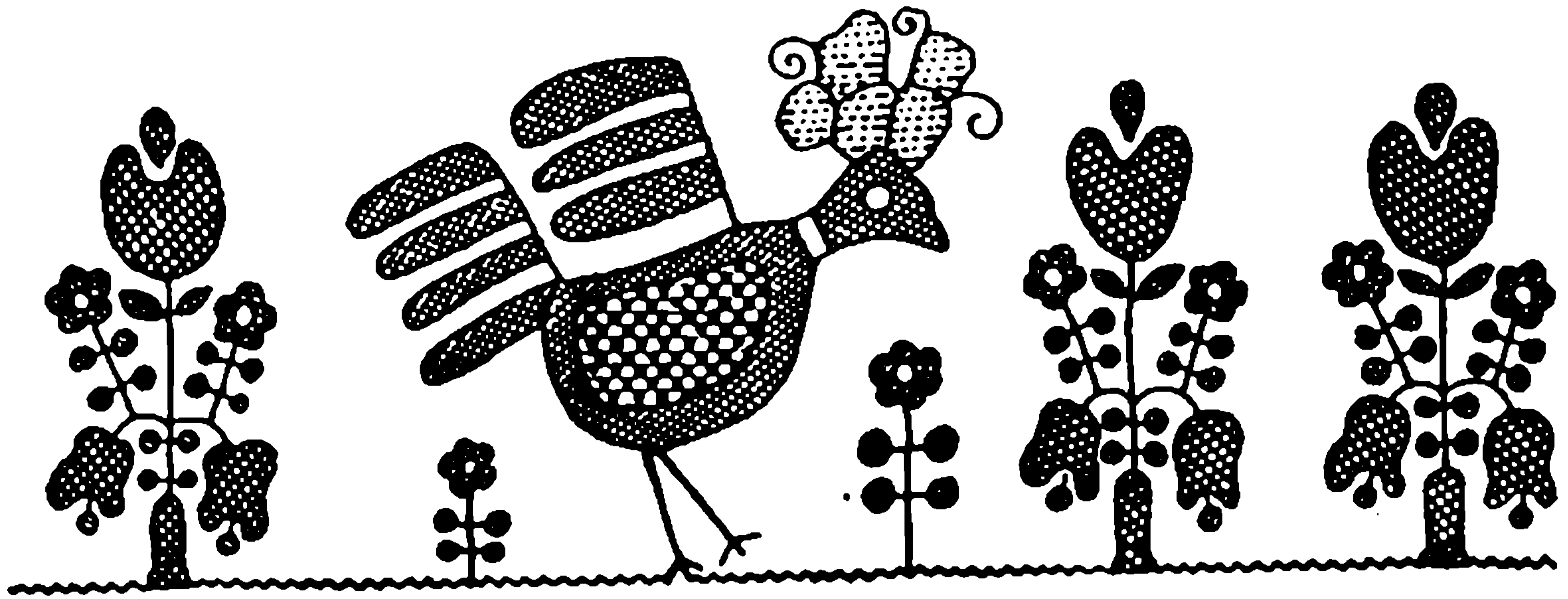
ДІВКА В СІНЯХ СТОЯЛА

Allegretto

- 1 Дівка в снігах стояла,
На козака моргала:
„Ти, козаче, ходи,
Мене вірно люби,
Серце мое,
Серце мое!“
- 2 „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе батько лихий,
В тебе батько лихий,
Серце мое,
Серце мое!“
- 3 „Батька дома немає,
У шиночку гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце мое,
Серце мое!“
- 4 „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе мати лиха,
В тебе мати лиха,
Серце мое,
Серце мое!“
- 5 „Матері дома немає,
На хрестинах гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце мое,
Серце мое!“
- 6 „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе собаки лихі,
В тебе собаки лихі,
Серце мое,
Серце мое!“
- 7 „Я собакам ужогу,
Я їм хліба положу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце мое,
Серце мое!“
- 8 „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе кішки лихі,
В тебе кішки лихі,
Серце мое,
Серце мое!“
- 9 „Я ж і кішкам ужогу,
Шматок сала підложу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце мое,
Серце мое!“
- 10 „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе миші лихі,
В тебе миші лихі,
Серце мое,
Серце мое!“
- 11 „Коли ж мишей боїшся,
На воротах повіся,
Ізгнинь, пропади,
А до мене не ходи,
Цур тобі пек!
Цур тобі пек!“

ТА ВНАДИВСЯ ЖУРАВЕЛЬ

Allegretto

Та вна - див-ся жу-ра-вель, жу-ра-вель до ба - би-них ко-но-пель, ко-но-пель

Та-кий, та-кий жу-ра-вель, та-кий, та-кий ци-ба-тий. ко-но-пель-ки шип-ле.
та-кий та-кий но-са-тий та-кий, та-кий диб-ле.

- 1 Та внадився журавель, журавель
До бабиних конопель, конопель

Приспів

Такий, такий журавель,
Такий, такий цибатий,
Такий, такий носатий,
Такий, такий дибле,
Конопельки шипле

- 2 Ой, я тому журавлю, журавлю
Кием ноги переб'ю, переб'ю!

Приспів...

3. Та щоб же він не дибав, не дибав,
Конопельок не щипав, не щипав!

Приспів...

4. Оце тобі, журавель, журавель,
Щоб не займав конопель, конопель!

Приспів..

